

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrto leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petivrstice za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nezaprete reklamacije so poštnine proste.

Še par besed o novih šolskih počitnicah.*

Dopis iz učiteljskih krogov; priobčil Anton Kosi v Središču.

Res je, da nobena šolska novotarija ni povzročila pri stariših in pri kmečkem ljudstvu sploh toliko razburjenosti kakor preložitev šolskih počitnic iz jesenskega na poletni čas. O tem pričajo mnogoštevilni dopisi našim časnikom, zlasti „Slov. Gosp.“, katerih urednik gotovo niti polovico ni priobčil.

„Slov. Gosp.“ je v svoji zadnji številki izjavil, da stoji kot kmečki list v tem oziru na strani kmetov, kar je tudi popolnoma prav. Iz dot. štev. „Slov. Gosp.“ pa je tudi razvidno, da se nekateri stariši jeze radi novih šolskih počitnic na učitelje, češ, da so oni vzrok tej novi naredbi. „Slov. Gosp.“ sicer v tej zadevi zagovarja učitelstvo, a vkljub temu mislim ne bode odveč, ako tudi jaz kot učitelj v tej točki izpregovorim v cenj. Vašem listu nekoliko besedic. Pri vsem moram pritegniti mnenju g. urednika (oz. dot. člankarja), da pri nastavljanju novih počitnic učitelji — dasi se je iste vprašalo za mnenje — nikakor niso bili odločilni.

Dotična točka novega šolskega in učnega reda pravi sicer med drugim, da ima sklepati o tem, kedaj se naj šolsko leto in glavne počitnice prične, po zaslišanju krajnega šolskega sveta in učiteljskega zbora (t. j. učiteljstva dot. kraja) ter upoštevajoč krajne in gospodarstvene razmere okrajni šolski svet, toda, kar se tiče mnenja učiteljstva, se isto — kakor nas izkušnje uče — navadno le tedaj upošteva, kadar so gospodje že sami v istem smislu kaj ukrenili, o katerem so uverjeni, da je tudi učiteljstvu po godu.

* Da se nam ne bo mogla očitati pristranost, priobčujemo tudi ta zelo trezno pisan članek, čeprav vstrajamo na svojem že v zadnji številki označenem kmečkem stališču.

S tem pa sem že tudi označil dejstvo, da je večina učiteljstva za nove šolske počitnice. In zakaj tako? Morebiti za to, ker je učiteljstvo proti kmetu? Kdor bi si upal trditi, da je učitelj, ki živi, čuti in trpi s prostim ljudstvom, ki opazuje njegovo dejanje in nehanje, ki pozna njegove potrebe, njegove skeleče rane — kdor bi si torej upal trditi, da je narodni učitelj proti ljudstvu, proti kmetu, ta je ali hudobnež ali pa ne pozna razmerja, ki vlada med pretežno večino (izjeme so povsod!) našega učiteljstva in priprostega ljudstva. Da pa se je velika večina učiteljstva izrekla bodisi uradnim potom, bodisi v zasebnem razgovoru za poletne in ne za jesenske počitnice, vzrok tiči v dejstvu, ker je učiteljstvu že leta in leta uvidevalo, da se v poletni vročini, kakršna vlada pri nas v mesecih julij in avgust (prva polovica) v prenapoljenih razredih z otroki pri najboljši volji in največjem naporu učiteljevem ne da skoraj nič doseči.

Seveda se zdi tebi, cenj. bralec kmečkega stanu, ki se moraš žgati pri težkem delu na polju po cele dneve, seveda se ti zdi čudno, da bi bila v šoli, kjer je po tvojem mnenju lepa senca, večja vročina, nego pa zunaj na planem pod žarki pekočega solca. A ko bi stopil kedaj v šolski razred, kjer sedi kakih 80—100, časih še več otrok tesno drug poleg drugega, kjer se solčni žarki morda ravno z vso močjo upirajo v šolska okna, kjer teče po otrokih znoj kar curkoma, da ti ne morejo prijeti v roke nobenega zvezka, da ga ne bi umazali, kjer se razni zli duhovi cele fare snidejo ter se bore za prvenstvo, češ, kdo je močnejši, kjer ti zdaj ta, zdaj oni otrok zaspi (jaz ga pustim mirno spat, z njim itak ničesar ne opravim), kjer, no kaj bom pravil dalje. Ko bi torej stopil v tak razred, gotovo bi moral izprevideti, da je v takih okolščinah ves učiteljev pouk, ves njegov trud brezuspešen in da si po vsej pravici želi dobe, ko bi mogel zopet s svežim svojim duhom vzbujati duševne moči mladine, ki so mu jo izročili v odgojo in pouk stariši.

Ako se je torej izreklo učiteljstvo za poletne

počitnice, je storilo to iz tega vzroka, ker bi rado delovalo v ugodnejših razmerah, ker bi rado z otroki doseglo več, kakor je bilo to dosedaj spričo ravno kar navedenih zaprek doseči mogoče.

Iz tega stališča mora biti po mojem mnenju vsak učitelj za poletne počitnice. Seveda ima kakor vsaka, tako tudi ta stvar še svojo senčno stran, in to je tista stran, ki jo naglašajo stariši, to je stran, ki jo naglašajo kmečko ljudstvo. Pisec teh vrstic ni samo učitelj, marveč tudi posestnik ali če hočete v širjem pomenu besede kmet. V prvi vrsti je seveda učitelj, in zato se je tudi v tem smislu izrekel za počitnice, ko so ga vprašali v tej stvari za mnenje, dasi je že takrat izprevidel in vsak dan bolj uvideva, kako zelo bode zanemarjal jeseni, ko bode zopet šolski pouk, svoje kmečke dolžnosti.

Za jelo je povsod dovolj ljudi, a za delo pa vedno premalo. To živo čutimo, zato si skušamo pomagati z mladim naraščanjem — z otroki, a ti so nam za sedaj, vsaj za letos odvzeti, zakaj malo upanja je, da bi hotel deželni šolski svet počitnice podaljšati. Točke, na katero bi se mogel deželni šolski svet pri tem privoljenju v podaljšanje glavnih šolskih počitnic opirati, ne najdem v novem šolskem in učnem redu nikjer. Odstavek III § 53 sicer pravi, da more deželna šolska oblast podaljšanje glavnih počitnic za eno leto dovoliti, a le v izvenrednih slučajih, kakoršno je n. pr. zidanje šolskega poslopja i. t. d.

Kar je prej mogoče in kar je v § 60 šolskega in učnega reda dovoljeno, je uvedba nerazdeljenega predpoldanskega pouka tako, da bi bil v času, ko je največ dela, recimo od 16. septembra do 1. novembra samo predpoldanski pouk. V tem oziru se nekateri krajni šolski sveti oziroma občine pri okrajni šolski oblasti že glase. Bode li kaj pomagalo ali ne, o tem nas pouči bodočnost. Bolje nekaj, kakor pa nič. Za danes dovolj. Hotel sem samo pojasniti stališče, katero zavzema glede glavnih počitnic večina ljudskega učiteljstva. Morda se pri- lično še oglasm.

LISTEK.

Ne kradi!

(Resnična dogodba. J. K. Ty1.)

Sedeč pri gorki peči ne obsojaj takoj kruto človeka, o katerem zveš, da je storil kaj nepravilnega ali nepoštenega. Kdo ve, kaj bi storil ti, če bi ti krulil lačni želodec in ti mraz pretresal sestradane kosti. Pri bogato obloženi mizi, sredi vsega izobilja je lahko zgražati se nad vsem slabim, toda na goli slami, v bedi in revščini je pogosto težko ostati poštemu. To je resnica, ki jo ne bo nikdo tajil, komur je Bog dal zdravo pamet, a vendar je v javnem življenju čisto popolnoma tuja. Iz sledeče resnične prigodbe spoznaš, dragi bralec, iz kako malenkostnega vzroka postane kdo, skoraj zoper svojo voljo, nepoštenjak.

Pavel Novotni se je rodil v majhnem trgu. Oče je bil zidar, ki je preživel svojo ženo in štiri otroke revno a pošteno. Žena je bila dobra perica in s tem je prislužila marsikak krajcar. Starejša dva sina sta se šla učiti očetovega rokodelstva, hčer je šla služiti in tako je ostal doma edini Pavel. Mati ga je imela silno rada, a ga ni razvajala s preveliko slepo ljubeznijo, kot se to pogosto zgodi.

Ko je dorasel, ni kazal nikakega veselja do zidarskega dela. Delati vedno na visokem zidarskem odru, ob solcu in dežju, od jutra do večera, to se mu je zdelo težko in nevarno.

„Ti,“ rekla je nekoč Pavlova mati svojemu

možu, „Pavel ne bo zidar, treba ga bo dati učiti kakega drugega rokodelstva.“

„Najbolj pripraven bi bil za krojača. Za iglo je kakor rojen, toda nobenega znanca nimam med krojači, ki bi mu ga zaupal. Če bi hotel biti čevljar, bi bilo drugače, dal bi ga svojemu prijatelju v Ljubljano za učenca.“

„V Ljubljano?“ ponavljala je mati počasi, in videlo se ji je, da ji to ne ugaja posebno.

„No, nič se ne ustraši tega, saj vedno ga vendar ne moreš imeti pri sebi. Čevljar Loboda je moj prijatelj in prepričan sem, da se fantu pri njem ne bo godilo slabo. Ko sem bil minulo zimo pri njem, mi je tudi sam nekoliko namignil, da bi ga sprejel in izučil, seveda zastonj, ker sva prijatelja.“

Mati se temu ni mogla ustavljati in Novotni je pisal prijatelju Lobodi, s katerim sta bila skupaj pri vojakah, če more sprejeti Pavla za čevljarskega učenca.

Loboda je odpisal, da naj Pavel le kmalu pride. Mati je torej pričela pripravljati vse potrebno za odhod. Iz belega domačega platna mu je naredila par srajc in iz očetove, seveda že nekoliko ponošene suknje, mu je krojač naredil obleko.

Pavel še ni bil star 11 let, ko je odšel v Ljubljano. Mati je stisnila sosedovemu hlapcu desetico, da ga je vzel na voz, ko je šel v mesto po moko. Raznovrstne misli so rojile Pavlu po glavi, ko je drdral voz proti mestu, o katerem je že slišal mnogo lepega. Vesel je bil, da bo vso to mestno krasoto zdaj lahko natančno ogledal, a tesno mu je bilo pri srcu, ko se je spomnil domačega kraja

in zlasti matere, ki se je s solznimi očmi ločila od njega.

Voz je obstal pri mitnici in hlapec je Pavlu natanko pokazal in popisal pot, po kateri mora iti, da bo prišel do čevljarja Lobode. Vendar je našel Pavel svoje bodoče prebivališče šele po dolgem iskanju in povpraševanju.

Prispel je srečno pred hišo, kjer je bila nad vrati tabla z velikim čevljem in napisom: Ivan Loboda, čevljar. Zraven je bila še neka spaka, ki je pa Pavel ni znal brati, menda je bilo nemško.

Pavel je stopil v vežo in tam našel nad nekimi vrati enak napis, samo v manjši obliki. Plašno je potrkal, in ko se je znotraj oglašil debel glas: notri, je počasi prestopil prag in obstal znotraj pri vratih. Ko ga je mojster vprašal, kaj bi rad, mu je pcdal pismo, ki mu ga je oče izročil pri odhodu.

Ko je Loboda prebral pismo, se mu je zjasnilo obličje in tudi glas je postal bolj prijazen.

„Ti si torej Pavel Novotni? Veseli me, da si tako kmalu prišel. Le pogumno bližje, od zdaj bo tvoje mesto tu v sobi, ne v kotu pri vratih.“

„Vidiš, Barba“, dejal je svoji ženi, ki je sedela pri mizi in pestovala majhno dete, „to je naš novi učenec. Prinesi mu kaj za ugriziti, vem da je lačen, ker pot je bila dolga.“

Prijazne mojstrove besede so Pavlu zelo dobro storile, a njegova žena se mu je zdela precej odurna. Bila je sicer še precej mlada, a na obrazu ni bilo sledu o prijaznosti in ljubeznjivosti, ki jo je opazal Pavel doma na materinem obrazu.

Politični ogled.

Sovražniki kmeta. Trgovinske zbornice so začele po nekod vlagati prošnje na vlado, da prepove sodelovanje duhovnikov in učiteljev pri Rajfjesevovih posojilnicah. Kričijo nad duhovniki in učitelji, udariti pa hočejo kmeta. Meščani gledajo z nevoljo, da so posojilnice osvobodile kmeta iz rok meščanskih pijavk in si želijo stare oderuške čase nazaj. Tako je tudi naše nemčursko meščanstvo!

Izzivajoče postopanje meščanskih krogov. Avstrija izvaja mnogo ječmena na Nemško. Pri zadnji trgovinski pogodbi se je zvišala carina na izvoz ječmena v Nemško, vsled tega pa naš ječmen ne more več tekmovali z nemškim ječmenom. Zato pa zabtevajo kmetje, ki pridelujejo ječmen, naj jim država daje podporo za izvažanje, kajti sicer so uničeni. Naenkrat pa so se sedaj zopet oglasile trgovinske in obrtne zbornice ter so ugovarjale, da bi se podeljevale take podpore. Kmečki stan molči, kadar se stori kaj dobrega za trgovca in obrtnika, zato pa je nevhvaležno izzivanje, ako sedaj plačujejo meščanski krogi dobro s hudim.

Proti sedanjemu poljedelskemu ministru so začeli hudo gonjo nemški kmetje, pred vsem hmeljarji na Češkem zaradi hmeljarskih zadev. Zahtevajo provenienčni zakon (da se pri prodaji označi, kje se je hmelj pridelal), svetovalce za hmeljarstvo, nadalje učitelje za pridelovanje konoplje in podražavljenje označevalnic. Slovenski hmeljarji sicer v vsem ne morejo soglašati s češkimi, vendar zasledujejo z velikim zanimanjem boj svojih sotrpinov.

Čehi in Nemci. Kadar zahtevamo Slovenci, da se gospodarsko in upravno ločimo od Gradca (Proč od Gradca!), tedaj nas Nemci napadajo, da hočemo s tem škodovati deželi in njenim prebivalcem. Nemci na Češkem tudi duševno nadkriljujejo naše štajerske Nemce, a v kljub temu so se tamkaj predvsem na gospodarskem polju že davno ločili. Na Češkem imajo Čehi svoj češki gospodarski svet, in Nemci svoj nemški gospodarski svet, mi Štajerci pa smo stlačeni vsi v eno kmetijsko družbo, katera pa ne pripušča, da bi se ustanovilo mnogo njenih podružnic na Spodnjem Štajerskem, ker bi Slovenci tako preveč od nje dobili. Pred kratkem je imel nemški gospodarski svet zborovanje v Pragi, kjer so vsi govorniki naglašali veselo znamenje, da se kmečka misel tako širi in si pridobiva privržencev in spoštovalcev.

Avstrijski admiral za italijansko mornarico. V italijanskih listih čitamo, da je na pojedini, ki so jo imeli v Pulju častniki povodom proslave štiridesetletnice bitke pri Visu, podadmiral Ripper izustil jedino napitnico, s katero je nazdravil italijanski vojni mornarici. Konec te napitnice se je baje glasil: „Pozivljam gospodo, da dvigne čaše v prosep kraljevske italijanske mornarice“. Nato je godba zasvirala italijansko kraljevsko himno. Da povemo po pravici: mi priprosti ljudje ne umejemo te napitnice — nam se zdi jako tajinstvena.

Na mojstrove besede je nekaj polglasno zagodrnjala, ališala se je samo beseda: požrešnost, nato je dala otroka možu in odšla vun. Prej pa je še premotrila Pavla od glave do nog in videlo se ji je na obrazu, da ji ugaja. Bil je precej velik, torej je upala, da bo lahko nosil mesto nje vodo, cepil drva in ji sploh nadomestoval deklo. Šla je počasi v kuhinjo, odprla omaro in prinesla Pavlu košček kruha, na katerem bi bil človek bistrih oči opazil košček surovega masla.

Pavlu je bil skoraj prozoren košček kruha jasen dokaz, da ni več doma, in ker je bil že precej lačen, ga je tem hitreje pospravil. Mojster ga je začel nato seznanjati z novim bivališčem, pojasnil mu je nove dolžnosti in mu takoj dal tudi obilico nauk in ukazov. Nad vse zgovorno pa mu je naročala žena, kaj mora vse storiti mesto nje, da bo z njim zadovoljna.

Iz njenih besedi je Pavel spoznal, da ne bo samo čevljarski učenc, ampak zraven tudi postrežnik, dekla, pestunja in kar bo še ravno treba. V začetku mu to ni šlo prav v glavo, ko je pa videl, da morajo tudi drugi učenci in pomočniki opravljati najrazličnejša dela, se je seveda potrpežljivo udal. Slednjič se je tega tudi navadil. Žena sicer ni bila nič prav zadovoljna, če ni bil Pavel zjutraj o pravem času na mogah, če ni hitro prinesel sveže vode in zakuril, a dajala mu je dovolj jesti in tudi večje kose kruha je dobival kot drugi.

Tudi mojster je bil z njim glede učenja in glede obnašanja zadovoljen. Tako ste Pavlu dve leti v mestu hitro potekli.

Nesporazumljenje med Črnogoro in Turčijo. Črnogorski knez je razpustil zadnji čas svoja dva bataljona, ker je odpovedala Rusija svojo letno podporo 100.000 rubljev Črnogori. Črnogorski knez je naprosil turškega sultana za drugo posojilo, ki bi jo vračala Črnogora pod pogoji prvega črnogorskega pri sultanu najetega posojila. A sultan je odklonil prošnjo črnogorskega kneza. Črnogorski knez je na to ukazal, da morajo v bodoče služiti mohamedanci v armadi, da ne smejo nositi mohamedanske žene pajčalonov na cesti in da se morajo podvreči mohamedanci črnogorskim zdravstveno policijskim predpisom pri ogledovanju mrličev. Mohamedanci so pa sklenili, da se izselijo iz Črnogore. A črnogorski knez je nato maložil Turkom tako velik vojaški in izselniški davek, da se lahko govori o konfiskaciji vsega turškega posestva v Črnogori. Sultan je nato sporočil mohamedanskim Črnogorcem, da jim rajši zagotovi v Turčiji obstanek, kakor pa da ostanejo v Črnogori. Knez je nato sklenil, da dá v majem svoji dve morskii pristanišči kaki evropski velevladi, da dobi vsoto, ki jo potrebuje za vzdrževanje svoje stalne armade.

Nemška kultura. Mi smo že večkrat, posebno pri zadnjem uporu zamorskega naroda Herero v nemški naselbini v Afriki povdarjali, da so upora Nemci sami krivi, ker kruto in grozovito ravnaajo z ubogimi črnci. Nemška država je uvedla sedaj proti krivcem preiskavo, ki je razkrila naravnost strašne razmere. Podkupovanje, lopovščina, grozovitosti in nasilstva so bile tam na dnevnem redu. Od tisoče grozovitosti, ki so se tam dogajale, navedemo le eno. Guvernator v Togu, neki Horn, je svojega črnega služabnika zaradi neke malenkosti privezal na kol v najhujši vročini ter ga pustil 24 ur tako viseti, da je izdihnil. Horn je ves čas trpečega gledal ter oponašal njegovo obupno stokanje. Nemški vojaki so z zamorkami grdo postopali in jih oskrnjevali. Kaj čuda, če so se potem ti teptani revčki uprli. Toda s sablami, svinčenkami in topovi so uboge zamorce zopet uklonili v nemški jarem.

Razne novice.

* Ljudski shod zaradi volilne pravice, katerega skličiče „Slovensko društvo“ v Maribor, bo dne 23. t. m. in ne 26., kakor je bilo zadnjič pomotoma naznanjeno.

* Sodna imenovanja. Namestnik državnega pravika v Celju dr. Franc Kočevar pl. Kondenheim je imenovan za deželno sodnega svetnika.

* Nepotreben napad. Liberalni „Slovenski Narod“ napada naš list in dr. Korošca, ker smo se izrazili za jesenske počitnice na ljudskih šolah. In kar po stari lažnjivi liberalni navadi nam podtakne namer, da smo zaradi tega za jesenske počitnice, ker hočemo, „da ljudstvo ostane neuko“. Seveda, samo leni liberalci so za napredek, mi pa, ki se neumorno trudimo za ljudsko izobrazbo, pa smo proti napredku. Kakor že rečeno: Mi stojimo glede

Nekega dne sta štela mojster in žena pri zajtrku demar, da bi plačala stanarino, a zmanjkalo je ravno pet goldinarjev. Obema je bilo to zelo neljubo.

„Zastavil bom svojo uro za nekaj časa, stanarino morava plačati točno“, dejal je mojster.

„Ne, tega nikakor ne, če bi šla v nedeljo kaj na izprehod, bi zapazili, da nimaš ure in bilo bi sramotno, če bi zvedeli, da nosiva v zastavnico. Odkar se mi je tam preležala svilena obleka, ne maram nikoli več nič zastaviti.“

„Tedaj grem pa k gospodarju in ga poprosim, naj nekaj časa počaka. Sodnik iz Podgorja bo v kratkem poslal po čevlje, ki so že gotovi, in tako dobim ravno pet goldinarjev, ki jih še manjka.“

„Ne, ne, tudi to ne gre, da bi prosjačil pri gospodarju. Zadnjič je govoril z našo sosedo in se zelo spodtkikal, ker imam jaz spet nov klobuk in ti novo sukno. Znal bi te morda prav pikro zavrniti, ker je tako neotesan.“

„Imaš prav — toda kako si naj torej pomagava? Kaj pa ko bi kdo nesel sodniku čevlje na dom. On plača vedno takoj in potem sva iz zadrege.“

„Dobro, čevlji so gotovi, Pavel mu jih lahko nese in do večera imava denar.“

Loboda je pogledal na Pavla, ki je ravno krtačil omenjene čevlje, da bi se dovolj svetili, in dejal po kratkem prevdaru: „To ne gre, do Podgorja je skoraj tri ure daleč, in za Pavla je to predolga pot. Lahko bi se mu kaj primerilo.“

„E, kaj bi se mu primerilo“, dejala je žena, ki je bila precej svojeglavna. „Zdrav je in močen

počitnic na stališču kmetov, in se s tega stališča ne damo premakniti. Da ne poslušamo tudi mnenja drugače mislečih, kaže današnji članek!

* Zgubil se je 12letni fant Martin Zavec, doma iz črmlenske občine fara Sv. Rupert v Slov. gor. Služil je za pastirja v Koreni pri obč. predstojniku Šebederju. Izginil je od tam pred tremi tedni. Na sebi je imel blače, srajco, telovnik in rujav ponošen klobuk. Lasi ima rujave, sive oči; za svojo starost je bil sredne velikosti.

* Romanje k Mariji Pomagaj na Brezje se je izvršilo v najlepšem redu 30., 31. julija in 1. avg. Romarjev je bilo 1700, ki so se peljali v dveh vlakih. Štajercem v pozdrav je bilo Brezje okrašeno z mnogimi zastavami. Lepi red za pobožnosti in za službo božjo je zadovoljil vse romarje. Pridigovali so: superior franč. samostana na Brezju, P. Avrelj, župniki Skubersky, Mursič in Medved, profesor dr. Jerovšek in kaplan Gomilšek. V torek 30. jul. so vsi romarji pohiteli na Bled in se niso mogli načuditi zares rajski lepoti bleškega jezera z romarsko cerkvijo Matere božje na otoku. Vozeč se na otok so romarji navdušeno popevali lepe Marijine pesmi. Na večer je bil na Brezju takozvani venček ali rimska procesija z gorečimi svečami. Na zidu samostanskega vrta je gorelo vse polno ognjev. Teško smo se poslovili od ljubeznivega Marijinega svetišča, kjer Mati božja v toliki meri deli milosti slov. ljudstvu. Prišedši v Ljubljano smo si hitro ogledali lepe ljubljanske cerkve in se potem odpeljali domov. Romanje na Brezje je za Štajerce velikega verskega in narodnega pomena. Po božji volji imamo Slovenci pri Mariji Pomagaj najlepše versko središče in sicer sredi slovenske zemlje. Ni nam treba hoditi na tuje, ko je Marija na domači zemlji nam tako milostljiva. Romarji pri tem romanju vidijo najlepši kras slov. zemlje, bleško jezero, vidijo sivega očaka Triglava, najvišjo goro na Slovenskem, vidijo belo Ljubljano, največje slovensko mesto — vse to zasluži, da se odslej redno vsako leto vrši romanje k Mariji Pomagaj s Štajerskega.

* Deželno kmetijsko šolo v Grotenhofu pri Gradcu je obiskavalo minulo leto 33 Nemcev in 16 Slovencev.

* Šopek šolskih pesmi. S posebnim ozirom na narodne in v narodnem duhu zložene napeve. 1906. Kat. tiskarna v Ljubljani. Založil Anton Kosi v Središču na Štajerskem. Pod tem naslovom je izdal zaslužni mladinski pisatelj gospod Kosi v Središču dva snopiča z obilno vsebino; kajti v obeh delih je na 171 straneh skupno 143 pesmic z 230 napevi, izmed katerih je 95 do 100 narodnih napevov. In poslednje je ravno tako važno pri tej zbirki; gospod prireditelj si je izbral nalogo, da reši narodno pesem in jo zopet vrne narodu. Saj vemo, kako slabe, da, ničvredne tekste imajo mnoge narodne pesmi, da niso za odrasle ljudi, a kaj šele za mladino. G. Kosi je nabral te melodije, pa jim predložil druge lepe tekste, tukaj po večini iz šolskih beril; a mnoge izmed njih so splošne vsebine, da

in to bo zanj komaj dober sprehod. Le kar gre naj, druge pomoči itak ni!“

Pavlu so se te besede prav dopadle. Rad bi se bil malo spreletel in ker je zunaj tako prijazno solnce sijalo, se je še sam ponudil, da gre v Podgorje. Slednjič se je udal tudi mojster in čez dobre četrte ure jo je mahnil Pavel na pot. Na rami je nesel zvezane, črnolesketajoče se čevlje. Žena mu je odrezala precejšen kos kruha in mu ga dala v žep, mojster pa mu je stisnil v roke desetico za kako sadje. Vesel in zadovoljen je ubral pot pod noge.

Ko je hodil že dobro uro, se mu je začel oglašati želoдец. Vzbudila ga je hitra hoja in čvrsti zrak. A ker je Pavel vedel, da je še vedno dovolj časa, da povžije, kar ima pri sebi, se začetkom ni veliko menil za lakoto. Ko pa se je ta oglašala že prav občutljivo, je izvlekel iz žepa kos kruha in ga hitro spravil pod streho.

Solnce je med tem splavalo že precej visoko, bilo je precej soparno in vroče, potne kaplje so začele Pavlu teči po licu. Oglašala se je tudi huda žeja in željno se je oziral okrog sebe, kje bi dobil kaj vode, da bi se napil.

Pot ga je privedla do gostilne, ki je stala tik ceste. Srčno se je razveselil, ko je zapazil pred gostilno vodojak. Hipoma je bil pri njem, da bi si ugasil žejo, toda vedro, s katerim se zajema voda, je bilo priklenjeno z veržico, in vsak poskus priti do vode je bil zaman. Žive duše ni bilo blizu, da bi jo poprosil za požirek vode, a v gostilno si ni upal. (Dalje prihodnjic).

se bodo narodu sploh prikupile, če jih bo le spoznal. In zato bi naj skrbeli vneti učitelji in duhovniki pred vsem v šoli. — Napevi, ki so od raznih skladateljev, so seveda različne vrednosti. G. prireditelj je dal tiskati le nekaj nad ono število izvodov, kolikor se mu je oglasilo prednaročnikov; vendar se še nekaj časa dobita in sicer 1. del po 90 h, 2. drugi del po 1 K pri g. Kosiju v Središču. Naj bi pridno segli po njih vsi, ki jim je mar lepe pesmi; g. prireditelju pa se naj omogoči, da kmalu izda še 3. in 4. del, ki bosta obsegala pesmi za višje šolske oddelke, katere bodo torej še bolj kot one iz 1. in 2. dela sodile za pravo narodovo petje.

* Sprejem gojenk v gospodinjsko šolo c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. Meseca oktobra se tvori deveti tečaj gospodinjske šole, ki bo trajal 12 mesecev. Gojenke morajo stanovati v zavodu, ki je pod vodstvom č. sester iz reda sv. Frančiška. Zavod je v posebnem poslopju poleg Marijamišča na Spodnjih Poljanah v Ljubljani. Pouk, ki je slovenski in brezplačen, zavzema poleg verouka, vzgojeslovja, zdravoslovja, ravnanja z bolniki, spisja in računstva vse one predmete, ki jih mora umeti vsaka dobra gospodinja, zlasti se pa poučuje teoretično in praktično o kuhanju, šivanju (ročnem in strojnem), pranju, likanju, živinoreji, mlekarstvu, vrtnarstvu itd. Gojenke se istotako vežbajo v gospodinjskem knjigovodstvu ter v ravnanju z bolniki in z bolno živino. Gojenke, ki se žele učiti nemškega jezika, dobe v tem predmetu brezplačen pouk in priliko, da se v enem letu zadosti privadjo nemškemu jeziku. Gojenka, ki bo sprejeta v zavod, plača na mesec za hrano, stanovanje, kurjavo, razsvetlavo, perilo t. j. sploh za vse, 30 K, ali za ves tečaj 360 K. — Vsaka gojenka mora prinesiti po možnosti naslednje obleke s seboj! Dve nedeljski obleki, tri obleke za delo, dva para čevljev, nekaj belih in barvanih jopic za ponoči, štiri barvana spodnja krila, dve beli spodnji krili, šest srajc, šest parov nogavic, 10 do 12 žepnih robcev, šest kuhinjskih predpasnikov in tri navadne predpasnike. (Predpasniki za delo se tudi preskrbe v zavodu proti plačilu.) Če ima katera več obleke, jo sme prinesiti s seboj. Deklice, ki hočejo vstopiti v gospodinjsko šolo, morajo: 1. dovršiti že 16. leto; le izjemoma, v posebnega ozira vrednih slučajih se more dovoliti sprejem mlajših učenk; 2. znati čitati, pisati in računati; 3. predložiti zdravniško spričevalo, da so zdrave; 4. predložiti obvezno pismo staršev ali varuha, da plačajo vse stroške; 5. zavezati se, da bodo natančno in vestno izvrševale vsa dela, ki se jim nalože, ter da se bodo strogo ravnale po hišnem redu. Prošnje za sprejem, ki jim je priložiti šolsko in zdravniško spričevalo ter obvezno pismo staršev, oziroma varuha, naj se pošljejo do 15. sep. t. l. glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. V prvi vrsti se v gospodinjsko šolo sprejemajo deklice, ki imajo domovinsko pravico na Kranjskem; če bo pa v šoli prostora, se bodo sprejemale tudi prosilke iz drugih dežel. Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Mariborski okraj.

m † Anton Pohleven. Ravnokar se pošiljajo v vinograd Gospodov novi delavci, ki so letos dovršili svoje bogoslovne študije; Makolčani so pa svojega nadepolnega rojaka, lani posvečenega duhovnika Antona Pohlevna v soboto 4. avg. spremili k zadnjemu počitku. Župljani so mu v velikem številu izkazali zadnjo čast, duhovnikov in bogoslovcev je bilo 23. Sprevod je vodil in za rajnega slovesne zadušnice opravil preč. g. kanonik Hajšek, makolski rojak. Iz Maribora so prišli na sprevod svojemu bivšemu gojencu preč. g. kanonik dr. Mlakar, ravnatelj bogoslovnice, g. prof. Fr. Kovačič in spirital R. Jarežič. Za slovo je rajnemu v cerkvi prav ganljivo govoril g. Čede, župnik v Studenicah. Rajni se je rodil 6. maja 1882, bil je ves čas svojih študij vzgled marljivosti in skromnosti, bilo je pričakovati v njem dobrega duhovnika, a neozdravljiva pljučna bolezen je spodjedla mlado življenje. S starši vred žaluje za njim makolska župnija, pa tudi škofija, ker je itak letos že občutljivo pomanjkanje duhovnikov. Rajni naj v miru počiva!

m Poročil se je v ponedeljek dne 5. t. m. g. Jurij Žunko, predsednik bralnega društva pri Sv. Križu, s pridno kmečko deklico Elizabeto Hiter. Vrlima poročencema iskrene čestitke!

m Sv. Barbara niže Maribora. Dne 5. t. m. se je vršil tu mnogoobiskani čebelarški shod, katerega je prav spretno vodil g. Ivan Jurančič, znani čebelarški učitelj od Sv. Andraža v Slov. gor. Njegovo učno postopanje na podlagi nazornih povešal-

nih slik vzbuja vsakemu poslušalcu vneto zanimanje za te naše prijateljice, to tem bolj, ker zna posamezne predmete in lastnosti čebelic prav izborno primerjati z drastičnimi navadnimi, znanimi reči. Pouk se je vršil od pol 8. uri zjutraj nepretrgoma do pol 12. ure teoretično in praktično, kar udeležencem ni dalo misliti na lastni želodec. Vsi so vstrajali do konca, kar so delala razna vprašanja čebelarstva. Pri nadučiteljevem čebelnjaku se je razkazovalo umno čebelarjenje, katerega se bodo poprijeli vsi čebelarji, da ne bodo več morili čebelic v jeseni. G. Jurančiču se je prav topla zahvaljevalo za njegov trud in izvrstni pouk ter naprosilo še prihodnje leto. Dne 12. t. m. snuje se podružnica za te kraje v šoli. Pridite v obilnem številu!

m Sv. Jakob v Slov. gor. Tako skrivnostno in čudno kakor pri Sv. Jakobu pač ne županuje nobeden občinski predstojnik na svetu. Že davno je minul čas njegovega županovanja, a občinske volitve še niso razpisane. Gospodje iz Gradca so mu prišli delat račune; kako — pa sploh te reči stojijo, niti občinski odbor sam prav ne ve. Gospod Škoff uradujejo vse v blaženi nemščini, mnogi je sploh ne razumejo; in tako se marsikaj napravi, kar je celi veliki občini v škodo; papir je namreč zelo potrpečljiv. Gotovo mi pritrđi vsak jakobski kmet, da naša sicer tako lepa in obširna občina ni bila nikdar v tako žalostnem stanju, kakor je sedaj. Ceste popolnoma zanemarjene, občinskih jarkov ni, mosti se podirajo, a g. župan ne stori ničesar. Kako dolgo se že pripravlja cesta, ki bi naj vezala Sv. Jakob z Cmurekom oziroma s Poličkim vrhom in Sv. Iljem. Ljudje in živina trpijo po sedanjih cestah kakor v najhujših planinah, a ni ga moža, ki bi kaj storil za občino. V Gornjem dolu n. pr. na nekaterih mestih sploh ni mogoče s težkim vozom naprej, in voznik je prisiljen izpeljati na travnik. Vse je nezadovoljno s sedanjim županom, ki zna s svojim sladkim nastopom prikleniti marsikaterega nase in s tem zapreti usta možem, ki bi mogli in tudi morali kaj storiti za občinski blagor. G. Škoff dobro vé, da nihče več za njega ne mara, prepričan je in mora biti, da se mu bo pri prihodnjih občinskih volitvah županski stolec prekupicnil, zato ne razpiše volitev. Kmetje jakobski, ganite se vendar enkrat, da bo konec temu za našo občino tako sramotnemu stanju. Prihodnjič še kaj več! — Pri naši pošti se nastavi s 16. avg. poštni pot, ki bo obhodil vsak teden trikrat kraje: Zg. Jakobski dol, Zg. Hlapje, Počenik, Šambert, Ploderšnica (severni dol), Sp. Hlapje, Slatinek, Flekušek, Kušernik, Sp. Jakobski dol, Riteršperg, Ročica in Ploderšnica (južni del); poštni nabiralnik se nastavi v sledečih krajih: Zg. Jakobski dol, Zgor. Hlapje, Ploderšnica (severni dol), Sp. Hlapje, Sp. Jakobski dol in Ročica.

m Slovenski Štajerci in III. slovenski katoliški shod. Iz Slovenskih goric se nam poroča: V Slovenskih goricah je veliko zanimanje za III. slov. katoliški shod. Zastopane bodo najbrž vse župnije. Iz mnogih župnij pojde od 10 do 25 udeležencev, mož in mladeničev. Kakih 150 udeležencev upamo samo iz Slovenskih goric. Agitacija za udeležbo je lažja in uspešna, če se agitatorji osebno sporazumejo z najodličnejšimi možmi in mladeniči po posameznih občinah.

m Iz Fram se nam piše: Polnoštevilni zbrani občinski odbor je v svoji redni seji, kakor ste že zadnjič poročali, enoglasno sklenil velezaslužnega in obče priljubljenega nadučitelja gospoda Franja Pirkmaierja imenovati častnim občanom. Da si pa imenovani gospod to čast tudi istinito zasluži, hočemo tukaj navesti, da je bil on 18 let zastopnik v občinskem odboru, kjer je neumorno in z največjo navdušenostjo vedno deloval za blagor in napredek občine. Nadalje je bil soustanovnik prostovolje požarne brambe in posojilnice, katero slednje društvo deli vsako leto izdatne podpore tukajšnjim ubožcem, za razsvetljavo in olepšanje kraja, za nakup raznovrstnih učnih pripomočkov in učil. Gospod Pirkmaier je bil tudi soustanovnik tukajšnjega olupševalnega in bralnega društva. Na njegovo prizadevanje se je priredila leta 1893 v Framu sadna razstava, katera je svoj namen tudi dosegla; kajti od tistega časa se je začelo tukajšnje prebivalstvo s sadjarstvom bolj baviti in uspehi tudi niso izostali, zakaj s sadjarstvom se je tudi gmetno stanje tukajšnjih posestnikov izdatno povzdignilo. Gospod Franjo Pirkmaier deluje že od leta 1866 pri nas kot nadučitelj vestno in zelo pohvalno, kar so mu tudi že višja šolska oblastva z mnogimi priznanjimi in pohvalnimi dekreti priznavala. Njegovemu neumornemu delovanju se imamo zahvaliti, da se je naše krasno šolsko poslopje primerno vsem zdravstvenim določbam sezidalo in dobilo notranjo upravo.

Na njegovo prizadevanje je dobil Fram poštni in brzojavni urad. Bog daj, da bi velezaslužni gospod nadučitelj Franjo Pirkmaier še mnoga, mnoga leta deloval v naši sredini!

m Poljčane. Dne 26. t. m. je umrla v 52 letu svoje starosti vzgledna gospodinja Terezija Drogenik. Bila je vzor krščanskim materam gospodinjam in ženam. Kako priljubljena je bila povsod, kazal je njen pogreb. G. kaplan je vodil pogreb in ji pri odprtjem grobu govoril ganljivo slovo. Za njo žalujejo njeni dobri otroci in mnogi reveži, ker so zgubili dobro mater. Priporočamo jo prijateljem in znancem v blag spomin!

m Izlet na Boč. Ljubiteljem slovenskih gora, krasnega in daljnega razgleda se nudi ugodna prilika, da skobacajo v nedeljo 12. t. m. na ponosnega orjake Dravinjske doline — na Boč. Zbirali se bomo na poljčanski postaji ob dohodu brzovlaka ob 3 uri 8 min. in osebnega vlaka ob 3 uri 41 min. Takoj potem odkorakamo od poljčanske strani na goro. Vrnemo pa se po drugi poti v idilične Studenice, kjer se lahko pokrepčamo z izvrstno kapljico Kropčevega klečana. Utešila včasih jako gondravega želodca si naj udeleženci prineso seboj. Obračamo se torej do vseh slojev stanu, na vsa društva, v zlasti pa na vas g. dijake in slavne čitalnice, da nam dovedete čim največ izletnikov. Na vsakojaka vprašanja kakor glede prenočišč itd. daje pojasnila prip. odbor v Studenicah. V slučaju deževja se preloži izlet na 19. t. m.

Ptujski okraj.

p Ptujске novice. Pretečeno soboto je bil na Ptuj veliki Ožbalto v sejem; prišlo je mnogo trgovcev in kupcev, ptujski „Nemci“ so pa kar čez noč postali sami Slovenci; kako sladko so govorili in ponujali svoje blago slovenskim kmetom! Tako priznavajo ptujski posilinemci, ki ob vsaki priliki vpijejo „heil“ prusovskim agentom in jih gostoljubno sprejemajo pod svojo streho, da živé edino le od Slovencev, katere pa zato seveda sovražijo in tlačijo po svoji germanski navadi. — Zadnje dni je razposlal mestni urad ptujski na okoliške, župnijske in občinske urade naznanila z obvestilom, da tistim posestnikom, ki bodo odslej svoj krompir prodajali v mestu Ptuj (gosposke ulice), in ne več na Bregu, ni treba plačati štantnine. „Štajerc“ bo sedaj seveda na vse pretege hvalil svojega krušnega očka; glejte, glejte, slovenski kmetje, kako skrbijo gosp. Ornig za vas! V resnici pa Ornig pri tem ni mislil, kaj olajšati slovenskemu kmetu, ampak mislil je naše in na ptujске trgovce, katerim bi naj tako ja gotovo padel v nenasitni žep vsak krajcar, ki bi znabiti sicer obvisel na Bregu ali drugod! In še nekaj! To naznanilo je bilo sestavljeno, čudom se čudite, v precej pravilni slovenščini, a naslov zunaj na kuvertu pa seveda čisto nemški. Mestni urad si s tem sam bije po zobeh, ko priznava dejansko potrebo in upravičenost slovensčine, dočim vendar na zunaj Slovence tako sovraži, da mu je vsak slovenski glas gnjusoba. Da je temu res tako, še drug dokaz! — V eni zadnjih števil zloglasne „Marburgerice“ se jezi nek zakotni pisac, češ da so pretečeno nedeljo v mestni cerkvi med mašo ob 8. uri javkali (sie krächzten) slovenski učitelji in učiteljice slovenske pesmi. To je seveda laž, kakoršne je zmožen le ptujski dopisun „Marburgerice“, ker v mestni ptujski cerkvi ob nedeljah ob 8. uri sploh maše ni, in ker je slovenščina iz te cerkve popolnoma pregnana, dasiravno jo obiskujejo skoro sami Slovenci. „Pobožni“ dopisun gotovo tudi cerkve od notraj niti videl ni, ker se silno boji Boga in božjih bramov, slišal je menda od koga drugega nekaj zvoniti, no in seveda le hitro lop! po Slovincih, saj za drugo niso! Ubogi ptujski okoličani! — V nedeljo, dne 5. avg. so našli zjutraj zgodaj pri hlevu krčmarja Pogatschnigga mrtvega nekega moža, ki so ga pripeljali v hajdinsko mrtvašnico. Doma je iz Pobrežja, župnije Sv. Vida pri Ptuj. Najbrž ga je zadela kap.

p Poročil se je g. dr. Anton Brumen, odvetnik v Ptuj, z gđ. Vekoslavo Kreftovo od Sv. Jurija ob Ščavnici.

p Iz ptujškega okraja. Okrajni šolski svet v Ptuj, v katerem ni nobenega slovenskega kmeta, pač pa sami nemški in nemčurški meščani, izmed teh še nekaj prav slabih in hudih, hoče kmetom prav vse pravice pri šoli vzeti. Slovenski kmet naj plača; vmes govoriti pa ne sme! Celu onih par kmetov, ki so pri zadnji volitvi v okrajni zastop izdali svoje rojake nemškim grajščakom in meščanom, ter peščica zarobljenih nemškutarjev, ne šteje nič, ne sme vmes govoriti! To plačilo bi mi grdim izdajalcem prav iz srca privoščili! Grajščaki in

meščani naj le pri vsaki priliki izdajalskim pokvekam v obraz pljujejo, naj njih prezirajo in zaničujejo, naj njih klofutajo in bičajo! To naj bode plačilo kmečkim izdajalcem okraja ptujskega! Sloveški rojaki po vaseh! Vi pa se teh Judežev ogiblajte! Ne obcnjte ž njimi. Ravnajte ž njimi, kakor da imate gobave ljudi pred vami! Nič prizanašati, nič bojzani! Ako pošlje županstvu deželni ali okrajni šolski svet kak dopis glede počitnic, stavbe ali razširjenja šole, posebno še radi poduka v nemščini, naj se župan in občinski odbor vselej posvetuje z merodajnimi slovenskimi zastopniki. posebno z deželnimi in državnimi poslanci, z odbori bralnih in političnih društev, preden se v občinskem odboru o dopisih sklepa, preden se na to odgovarja! Ne mislite, da so pritepeni tuji vaši prijatelji! Razne agente vam pošiljajo. To so plačani lumpi! Ti vas hočejo spraviti ob vero, narodnost in ob vašo posestva ali imetje! Požrešni volkovi so, pa vam se bližajo in predstavljajo kot pohlevne, krotke ovčice! Varujte se jih! Vse naše šole, vse slovensko ljudstvo bi radi naši Nemci in nemčurji čim preje pomčili, da bi tem lažje razbili Avstrijo, odstranili cesarsko rodbino, avstrijske dežele pa zvezali z Nemčijo pod vladarji Hohencolerskimi! To so povedali nemški poslanci Schönerer, Stein, Herzog in drugi že večkrat v državnem zboru. Naši Nemci in nemčurji pa si ne upajo o tem glasno govoriti, pač pa delajo z vsemi močmi! Slovenci! Pazite, pazite, pazite!

p Zlato mašo bo obhajal dne 15. t. m. č. g. Jožef Sket, rojen v Št. Petru na Medvedovem selu blizu Slatine dne 9. maja 1830, v mašnika posvečen 27. julija 1856, v svoji rojstni domači župnijski cerkvi. Sedaj je špiritual v Laap im Walde.

p Zaradi goljufije je bil aretiran v Gradcu 46letni agent Jožef Žitnik, doma v Litmerku pri Ormožu. Ogoljufal je več kuharic, katerim je obljubil ženitev.

p Na Šeniku smo imeli 4. t. m. požar, ki je vpepelil dva poslopja. Goreti je začelo pri Antonu Kokl, nato je zgorelo tudi poslopje Julijane Obrana. Oba sta bila zavarovana. Živino so večinoma rešili. Pri Koklu so bili otroci sami doma, zato se ne ve, kako je ogenj nastal.

p Zagorec. Z ozirom na pojasnilo, katero smo dobili, nas veseli, da ni resnično naše prvo poročilo. Lepo in veselo je, da niste v občini Štajerovjanci. Hvalevredno in častno bo za novi odbor, ko bo dejanski pokazal, da so resnično poštene moške, ter delajo le za čast in poštenje zagorske občine. Živili!

p Umrl je v Rogatcu zemljiški vodja g. Karol Zedliczka.

Ljutomerski okraj.

1 Politični shod pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Kakor že naznanjeno, bo v nedeljo dne 12. t. m. pri Sv. Juriju ob Ščavnici političen shod za ves Ljutomerski politični okraj. Začne se takoj po večernicah v uti gospe Trstenjakove in sicer — ob vsakem vremenu. Spored: 1. Govor gosp. drž. poslanca dr. Korošca; 2. ustanovitev katoliško-narodnega političnega društva za gornjeradgonsko-ljutomerski sodni okraj; 3. govor gosp. drž. in dež. poslanca dvornega svetnika dr. Ploja; 4. govor gosp. dež. poslanca Ivana Kočevarja; 5. slučajnosti; kakor: izročitev diplom častnega občanstva jurjevskih občin gospodoma dr. Ploju in župniku Janeza Kuncetu, vprašanja udeležencev shoda do gospodov poslancev itd. — Vstop je dovoljen vsakomur. K najobilnejši udeležbi vabi pripravljalni odbor.

1 Ljutomer. „Bralno društvo za Ljutomersko okolico“ kaj vrlo napreduje. Sedaj šteje 150 udov. Do avgusta že je imelo 1000 izposojil. Udje si prav pridno izposojujejo knjige, akoravno sedaj poletu ni toliko časa za čitanje. — Igra „Egiptovski Jožef“ nam je prinesla 70 kron dobička. Ni sicer veliko, pa nekaj bo le, da si lahko naročimo novih knjig, pa tudi, da damo vezati še nevezane oziroma raztrgane knjige. Igra je splošno ugajala in ker ljudstvo želi, da bi se ponovila, se naznanja vsem, ki igre še niso videli, da se bo ponovila ob prvi priložnosti. Kako so udje „Bralnega društva“ vneti za slovensko stvar, se vidi lepo iz tega, da mladeniči in dekleta prav pridno nabirajo za našo Ciril in Metodovo družnico. Tako sta deklici Kotnik in Mohorič nabrali že lepo svoto 24 K 10 v v Ljutomeru in Stročji vasi. Na Gornjem Krapju sta nabrali Bratina in Filipič 8.90 K. Bralno društvo je torej

že oddalo za družbo sv. Cirila in Metoda celih 33 K. Vrli slovenski mladeniči, vrle slovenske deklice, posnemajte! Z resnim delom dejanski pokažimo, da res ljubimo svoj rod, mili materin jezik in prelepo slovensko zemljo. S čistim in treznim življenjem pokažimo, da še nismo tako „zreli“, kakor se „nekateri“ sami sebe smatrajo v nekem ravno tako „zrelem“ listu. „Zrelim“ gospodom pa tudi „zrelim“ gospodičnam, ki so tako „junaško“ agitirale, seveda za Rebeka“, pa svetujemo, naj denejo roko na prsa ter pomižno priznajo svojo krivdo. Človek se lahko zmoti, vendar ne sme svoje zmote prikrivati s tem, da napada tiste, ki so pošteno delali ter storili svojo narodno dolžnost. Ne delujete torej več proti volji in prepričanju vernega in zavednega slovenskega ljudstva, kateremu ste se žalibog po nemškem vplivu odtujili! Ljubezen do Boga in do slovenskega ljudstva naj nas krepko veže, potem pa ne bo nobenega prepira, in naš narod bo stal kakor skala trden. Kako je že sodil največji avstrijski junak Laudon o Francozih? „... In še nekaj izpodkopuje Francozom temelj prave blaginje — silno, brezmejno brezbožnost menim, ki se širi po vsej Franciji iz grajščine pod slamnato streho. Prva, resnična blaginja slomi na božjem blagoslovu; kako pa se je božjega blagoslova nadejati tam, kjer nečejo nič vedeti o Bogu?“ — Tako je govoril junak Laudon leta 1789, ko je izpodil Turke iz Belega grada. „Bedak je, ki trdi, da ni Boga. Jaz vam rečem, da živi nad nami Bog, mogočen Bog! Na svoje oči sem se o tem prepričal več mego stokrat! Brez Boga ni pravega poštenja, in današnji francoski prostomislec so vse, le poštene ne, sicer bi ne ravnali tako z narodom, kajti prav tisti, ki so sedaj največji prostomislec in ki najbolj kriče, da so prijatelji naroda, bodo ga skoro stiskali najhuje, da se obdrže na površju; plašljivi so namreč, brez vsakega poguma.“ Zgodovina je potrdila in še potrjuje Laudonove besede! — Ti pa, slovenska mladina, okleni se našega bralnega društva. Bralno društvo naj ti bo ogajšče, kjer se boš navzemala čiste ljubezni do Boga in do tlačene domovine. Mladiči, kmalo bomo imeli tudi svojo zvezo, kjer se bomo še bolj marljivo in vstrajno vadili v govoru! — Živela najmlajša „mladeniška zveza“!

1 Ščavnica. Dne 4. t. m. proti večeru so prihruli hudi oblaki izza Čmureka in Apač. Kmalu nato je sledila grozna nevihta, kateri enake pri nas še stari ljudje ne pomnijo. Naredila je veliko škodo, posebno na drevju. Kako žalostno izgledajo sedaj sadonosniki: veje so polomljene in mnogo sadja, ki ni za nikakšno rabo, je na tleh. Tudi na koruzi je naredila mnogo škodo. Veliko je je vihar polomil, ostala pa je pošinjena. Zopet trpimo ubogi kmetje veliko škodo. — Dne 10. julija smo pokopali blago ženo Marijo Ferik. Vkljub močnemu naliivu se je zbralo precej občinstva, da jo spremijo do hladnega groba. Rajna je umrla v 52. letu svoje starosti. N. v m. p.!

Celjski okraj.

c Kdo bode glavni davkar v Celju? Kakor smo že poročali, šel je celjski glavni davkar g. Ig. Mlaker v pokoj. Čuje se, da upa na to mesto Nemeč — tudi tukaj dobro znani — davkar v Ljutomeru, g. Duller. Mož le ta je eden najbolj zagrizenih vsenemških uradnikov na Sp. Štajerskem. Tega bi nam ravno še manjkalo v Celju!

c Bismarkov stolp bi radi zidali celjski germani. Ker pa nimajo penez, beračijo po celi Avstriji in Nemčiji. Kljub temu agitiranju in beračenju so dobili tekom enega leta komaj nekaj čez 2000 K. Ljudje so že pač preveč pametni, da bi dajali denar za tak nepotreben stolp, ki ima samo ta namen, da izziva s svojim imenom Slovence.

c Iz celjske okolice. „Vahtarca“ pri vsaki priliki udriha po okoliški občini oziroma njenem zastopstvu. Če se fantje stepejo, občina je kriva, če koga povozijo, občina je kriva, če kateri gospodov hišo slabo zida, je tudi občina kriva. Čudno se nam zdi, da še ne obdolžijo občine, da je kriva toče in slabega vremena. Te lažnjive in neumne dolžitve imajo samo namen, spraviti sedanji občinski zastop ob dobro ime ter premotiti nerazsodne volilce, da bi prihodnjic šli na nemčurske limanice. Seveda razsoden človek takoj sprevidi, kam pes taco moli, toda mnogo je takih, ki se bodo dali premotiti od teh lažnjivih besed, in te moramo podučiti in jim odpreti oči, da vidijo hinavsko laž nemčurske „Vahtarce“.

c Ponikva. Preteklo soboto 4 t. m. so gosp. župnik Kreft blagoslovili novo žago, mlin in opekarno, lastnina gosp. dr. Karlovska v Celju. Ljudje pravijo, škoda denarja, ki ga je s tem potrosil,

kajti žaga ne bo imela čez nekaj časa nič žagati in za opekarno pa ne bo dobiti pripravne zemlje. Bodemo videli!

c Kat. politično izobraževalo društvo v Šmarju pri Jelšah je povabilo g. Jelovška, potovalnega učitelja, ki bo poučeval o živinoreji in svinjereji v gostilni g. Jagodiča v nedeljo dne 19. avgusta ob 3. popoldne. Kmetje, udeležite se tega važnega pouka v prav obilnem številu.

c Smrt na poti v bolnico. Blaga žena Neža Šusteršič, prevžitkarica v Bučah, ki pa je imela tudi dosti denarja in posestvo, hotela je iti v celjsko bolnišnico zdravja iskat. A na potu v Št. Jurju ob južni železnici, na vozu jo zaloti smrt, daleč proč od doma, od svojih domačih. Človek pač ne ve, kje nanj čaka. To nedeljo 5. t. m. je bila na šentjurskem pokopališču pokopana.

c Novi sejmi v Št. Jurju ob juž. žel. bodo vsako leto dne 12. avg., 19. nov. in 10. decembra. Prvi bo torej dne 13. avgusta, ker je 12. avgusta nedelja.

c Št. Jurij ob juž. žel. Okoliška občina se je v svoji zadnji seji izrekla za lekarno v Št. Juriju.

c Nevihta v Savinjski dolini dne 4. t. m. je napravila, kakor se nam poroča, velikansko škodo. Padala je kakor pest debela toča, ki ni samo na polju vse uničila ampak tudi na poslopih naredila precejšnjo škodo, ker je pobila šipe in opeko. Velika je škoda na hmelju. Nalivi so povzročili plaze, ki so strašno poškodovali vinograde.

c Zalog pri Št. Petru v Sav. dol. Gospod urednik, prvo poročilo iz našega kraja in še to je žalostno. Na naših poljih in v vinogradih je slabo. Spomladi se je vse prav lepo kazalo. Sedaj pa je na polju vsled nalivov in viharjev vse poleženo, v vinogradih se je čudo veliko presulo. Tudi sadja ne bo skoraj nič! — Tak hud vihar smo imeli dne 25. julija. Vihar s točo je oklestil grozdje in fižol ter razčesal koruzo. Hmelj je tudi nekoliko obiralo, toda ker je še le dobro od cveta, še ni prehudo.

c Iz Mozirja se nam poroča, da bo na Veliko gospojnico ob 10. dop. slovesno blagoslovljenje cerkve M. B. in sv. Roka na Brezju, katero je prav okusno naslikal Giovanni Fantoni po načrtu veleučnega strokovnjaka gosp. Avg. Stegenšek, prof. v Mariboru. Popoldne se začne po stari navadi shod sv. Roka. Častilci M. B. in sv. Roka ste prijazno vabljeni.

c Prostovoljna požarna bramba v Rečici razpošilja že svoja vabila k slavnosti, blagoslovljenja zastave in voza za moštvo, ki se bo, kakor smo že poročali, vršila dne 12. avgusta t. l. Kolikor smo izvedeli, hoče biti ta slavnost in združena ljudska veselica nekaj impozantnega, — za našo skrito Rečico nenavadnega. Zastava, katero je izdelala c. kr. umetno-obrtna strokovna šola v Ljubljani, je, kakor smo si jo ogledali in kakor so se strokovnjaki o njej izrazili, jako mično in fino izdelana, osobito obrača pozornost na se v njo tiskani tržki grb s slovensko lipo, katero razsvetljuje nad njo srebrna zvezda, okoli tržkega grba pa se vije kot okrask memblem požarne brambe. Tudi voz za moštvo, katerega je izdelal g. Franc Belič, izdelovatelj vozov Ljubljani, je glede praktičnosti, finega in trpežnega dela, nekaj posebnega, ter dela čast ne le izdelovatelju, ampak tudi društvu. Blagoslovljenje vrši se po sv. maši pred župnijsko cerkvijo. Tam se bode pod milim nebom brala tudi sv. maša, v kar je vlč. knezoškofijski ordinarijat glede velike množice gostov, ki se jih pričakuje, že dovolil, ter se bode postavila na prostem primerna kapelica z oltarjem. Da bode vdeležba ogromna, ako nas ne bo presenečil dež, smemo sklepati na vsestransko zanimanje ne samo okoličanov, ampak tudi odzivu raznih narodnih društev od blizu in daleč. Odzvala so se dosedaj že skoro vsa gasilna društva iz gornje in spodnje Savinjske doline, ter nekatera iz Kranjske. Savinjski Sokol združen s telovadci iz Celja in Žalca priredi javno telovadbo. Bode nam torej prilika dana opazovati gibčnost in čilost naših slovenskih junakov. Občeznana šoštanjska narodna godba spremljala nas bode, ko si bodemo segali v roke kakor brat bratu ter nas nazadnje združila v prijeten valček. Slavski šoštanjske čitalnice in drugi prepevali nam bodo mile slovenske pesmice; za starinoslovce bode preskrbljen zanimiv muzej! naročen je tudi zverinjak s posebnimi eksemplari; skrbnjeno je za dobro poštno zvezo i. t. d. Lep in prostoren sadonosnik, katerega je g. Anton Tarnšek v ta namen odstopil, dajal pa nam bo primerno senco, v kateri si bomo z dobro kapljico hladili avgustno vročino. Rojaki! Kdor ni zadržan, tedaj dne 12. avgusta na Rečico! Pridite po šopke, katera vam naša dekleta že pridno pletejo!

c Nevaren tat. Peter Kočevar iz Blance je bil dne 3. t. m. aretiran v Trbovljah. Kradel je

posebno po Sp. Štajerskem in Dolenjskem. V Trbovljah je hotel pri uraru Stojcu ukradeno uro zastaviti, ko je vstopil redar, katerega se je tat tako prestrašil, da je pobegnil. Redar ga dohiti in začel se je hud boj, v katerem bi bil redar podlegel orijaškemu zločincu, da nista prišla dva gospoda na pomoč. Vsi trije so komaj zvezali Kočevarja.

c **Smrt v valovih.** Pri kopanju v Savi je utonil 3. t. m. 19 letni delavec kemične tovarne Anton Bartol. Revez ni znal plavati in je zabredel v globočino, kjer je izginil.

Brežiški okraj.

b **Sromlje pri Brežicah.** Iz našega kota se malokdaj čita v „Slov. Gospod.“, torej pa naj danes opišem tukajšnje krajevne razmere. Sromlje so daleč znani vinorodni kraj, kjer se pridela vsako leto mnogo ter izvrstnega vina. No tudi pri sadjarstvu so se kmetje začeli dvigovati, kar pa še ni dovoljno. — Kmetje sromeljski, tak kraj, kakor je vaš, je še premalo s sadnim drevjem zasajen. V tem oziru je še dosti zaspanosti in zastarelosti. Upamo, da se boče že zboljšalo, ko se dvigne mladi naraščaja. Posebno sedaj, ko imamo na Vidmu podružnico ces. kr. kmetijske družbe štajerske, katere voditelj ali predsednik dr. Schmirmaul iz Rajhenburga pridno prireja poučaje shode in zborovanja. Pretečeno nedeljo popoldan je bil tak gospodarski shod in zborovanje sklicano na Sromlje, pri katerem je predaval potovalni učitelj gosp. Belle. Ob tej priliki se je tudi dosti naših kmetov dalo vpisati k videmski podružnici. Družba oziroma njene podružnice so ustanovljene za kmeta, njih skrb je v prvi vrsti kmetom zboljševati njihov žalostni stan. Ona kot ces. kr. ima deželno in državno podporo, iz katerih kmetom kot svojim udom pomagajo in daje za polovično ceno in tudi brezplačno razna gospodarska orodja ter deli tudi razne podpore. Torej, kmetje, poslužujte se teh ugodnosti. Pridno se udeležujte gospodarskih shodov, kajti na vsakem bode zvedeli nekaj novega in za vas koristnega, da ne bode moč zastajati za drugimi kraji in da se ne bode vresničilo na nas pregovor, ki pravi, kdor nič ne čita, nič ne zna, kdor nikamor ne gre, nič ne ve.

Vaš kmečki prijatelj.

b **Potres** so čutili dne 4. t. m. okoli 10. ure v Rajhenburgu. Trajal je samo kakih deset minut in ni povzročil nikake škode.

b **Zgorela** je v ponedeljek dne 30. m. m. popoldan hiša Martina Jagriča v Pavlovi vasi, občina Pišeče. Vzrok požara ni znau. Škode je okoli 1600 kron.

b **Sevnica ob Savi.** Ob sklepu šolskega leta si šteje podpisani v prijetno dolžnost, izreči najtoplejše zahvalo vsem mnogoštevilnim mladino ljubom, ki so na ta ali drug način v minolem letu podpirali našo šolo. Za „božičnico“ je prejelo 150 otrok najpotrebnejša oblačila, za katera se je kupilo blaga po znižani ceni za 450 K. Od novega leta pa do velike noči je dobivalo vsak dan poprečno po 160 učencev in učenk toplo kosilce v šolarski kuhinji. Na sijajno uspeli šolski veselici dne 29. julija, katere se je udeležila ne le vsa slovenska inteligenca iz trga, ampak tudi veliko število odličnih gostov od blizu in daleč, pa je zavžila naša šolska mladež toliko veselja, kakor še nikdar! Za pogostitev 400 šolarjev, za godbo in druge priprave k tej veselici se je zopet izdalo 287 K. Vsi ti znatni stroški pokrili so se z darili mnogih dobrotnikov, katere imenoma naštetih je tukaj skoro nemogoče. Bog plačaj vsem, ki so ali v denarju ali v jestvinah prispevali k tem prireditvam! Posebej pa izrekam iskreno zahvalo velerodnemu gospodu graščaku c. in kr. stotniku Alojziju Oito, ki je poleg zdadne svote v denarju podaril šoli tudi krasni doprskni kip našega cesarja, dalje gospodu katehetu in kaplanu Fr. Šeguli, ki je z veliko požrtvovalnostjo vodil šolarsko kuhinjo, vrlemu načelniku kraj. šolskega sveta gosp. L. Smoletu, ki je celo leto nabiral darila, in pa častitim gospub. in gospodičnam sevniskim, katere so s toliko ljubeznivostjo skrbele za pogostitev naših učencev. Zajedno si usojam izreči srčno željo in prošnjo, naj bi dosedanjí dobrotniki ohranili svojo naklonjenost naši mladini tudi v prihodnje in naj bi naša šola pridobila še novih podpornikov, kajti vsestranske podpore smo silno potrebni, ker ljuti naši nasproti delujejo z vsemi mogočimi sredstvi, da bi našo šolo kar največ oškodovali. Ljudstvo slovensko in katoliško, brani svojo šolo! — V Sevnici, 2. avgusta 1906. Jože Mešiček, nadučitelj.

b **Šolska veselica v Sevnici.** V nedeljo dne 29. julija se je vršila tukaj veselica učencev „narodne šole“. Veselica vspela je sijajno. Dobrotniki šolske mladine pripomogli so k temu, da je bilo mogoče sklep šolskega leta res imenitno praz-

novati, kar ni veselilo le nas, ampak tudi naše otroke. Ko so se točke sporeda rešile, zahvalil se je g. nadučitelj Josip Mešiček navzočim, da so pripomogli k temu, da je bilo mogoče, tako veselico prirediti; ko so se zatem otroci pogostili, poslal jih je g. nadučitelj s primernim poukom domov. Starši in drugi gostje so se še nekaj časa na prostoru veselice — Simončičevem vrtu — zabavali, potem so se pa deloma podali na svoja domovja — deloma pa odšli v Simončičevo restavracijo, kjer se je kmalu razvila prav živahna zabava. A mnogo živahneje je bilo zunaj! Isti dan imela je namreč tudi šulferajnska šola svojo šolsko veselico; kako da se je vršila, nas ne briga, — kako pa da se je završila, to pa! Otroci namreč niso bili domov odpuščeni, ampak so šele v temi skupno z najraznozdanjšo nemčursko sodrigo med buronskimi „heil-klici“ od mesta veselice korakali proti trgu. Že ob vходу v trg kričala je ta zapeljana deca, da je kar v ušesih zvenelo — menda bi se kdo našel, ki bo svaril, ali da bi vsaj moč imel, njej to prepovedati. Po trgu je bilo tako vpitje, kot bi človek prišel v kak voljeji brlog na Ruskem ter slišal cele tolpe stradajočih volkov. Bav in drugi tenor pa so pele one barabe, kojih nikjer ne mawjka, kjer se je treba tepsti — ter so s svojimi „heil“-klici ter drugimi enakimi, za poštene ljudi neprijetnimi klici izzivali. Sveda so pele alt in sopran tiste ljubke hvaležne „švabice“, ki so svojo izobrazbo dobile v tej šulferajnski šoli. Kako je bila ta nemška veselica zaključena, bo sodnija dognala; zato o tem danes ne pišemo. Pač pa imamo marsikaj drugega povedati; na pr. gospodje c. kr. orožniki, ki bi morali biti popolnoma nepristranski, ali pa vsaj cesarsko kraljevi, niso prišli na našo šolsko veselico, ker so pri vходу na Simončičev vrt plapolale v Avstriji priznane trobojnice, pač pa so šli na šulferajnsko veselico in prav nič jih ni motilo, da je bilo tam vse polno frankfurtaric — pa ne takih za pojediti — ampak tistih protiavtstrijskih. Natančna poročila še s'edijo! Marsikaj zanimivega še znamo povedati.

b **Javno politično zborovanje, obenem volilni shod v Globokem pri Brežicah** dne 5. t. m. se je izvršil ob mnogobrojni udeležbi. Državni poslanec gospod dr. Vonšek je govoril o volilni reformi. Državni poslanec g. dr. A. Korošec je razpravljaval kmečko vprašanje jako obširno in temeljito in razvijal težnje in zahteve spodnještajerskih Slovencev zlasti glede imenovanja uradništva, deželnega gospodarstva itd. Gospod J. Rožman, vodja združene zveze v Ljubljani, je poljudno razpravljaval o zadružništvu. — Glede kandidaturo za dopolnilne volitve v deželni zbor se je po kratkem razgovoru, katerega so se udeležili gg. župnik Potovšek in dr. Benkovič, sklenilo, da se skliče na 16. t. m. popoldne ob 4. uri v Rajhenburg shod zaupnih moč, ki naj določi kandidata. K shodu se povabijo odbora političnih društev v Kozjem in Brežicah, župani celega političnega okraja in šolski vodje. Kandidaturo je prijavil g. dr. Jankovič, okrajni zdravnik v Kozjem. Na shodu v Globokem je znani nemškutar Cetin iz Sel, ki zahaja v nemški „Heim“, po izrečnem naročilu hotel na dan spraviti kandidaturo g. Benjamina Kunej iz Rajhenburga, za katerega se tudi njegova žlahta jako trudi. Volitev se vrši 21. t. m., potrebna ožja volitev 24. t. m.

b **Kozje.** Dne 29. julija se je prav dobro obnesla veselica podružnice sv. Cirila in Metoda za kozjanski okraj v prijetnem gozdu nad Kozjem. Že ob 3. uri popoldan se je zbralo v gostilni g. Gučeka mnogo gostov od vseh strani. Šentpeterčani in Rajhenburčani so se pripeljali na posebnih vozovih. Ob pol 4. smo zgodbo na čelu skupno odkorakali iz trga na oni kraj, kjer se je veselica vršila. V gozdu je bilo že vse prav praktično pripravljeno. Gostov iz raznih stanov je bilo toliko, da se je vse trlo v prijetni senci gozda. Vihrale so dolge slovenske zastave in v raznih šotorih so ponujali okrepičila. Bil je tudi srečolov, ki je povzročil mnogo smeha pa tudi srda. Lovila se je sreča okrog 130 dobitkov. Po šaljivi pošti pa smo si pridno dopisovali. Godba je igrala in kratkočasila goste. Kres in umetalni ogenj se je zažigal. To je bila velika in lepa ljudska veselica, ki presega vse druge. Slava in prisrčna zahvala vsem došlim gostom. — Dne 1. avg. je pa bil velik praznik za kozjansko župnijo. Preč. g. kanonik Janez Bosina so ta dan praznovali svojo 60 letnico mašništva ali biserno sv. mašo. Že na predvečer so naznanjali topiči iz starega grada, da se bode v Kozjem drugi dan nekaj izvanrednega vršilo. Zažigali so se kres in umetalni ogeaj. Požarna bramba je priredila slavljencu velikansko bakljado z godo. Celi trg je bil razsvetljen. Vse je bilo v slovenskih in cesarskih zastavah. Vse polno mlajev, zvonovi so pritrkavali, domači pevci pa ubrano peli in en zbor duhovnih sobratov. Drugi

dan ob 9. uri so služili bisernik ob asistenci peto sv. mašo. Pridigo je imel šentpeterski župnik gosp. Tombah, ki je v izvrstnem govoru razložil celo življenje bisernika. Akoravno je bil delavnik, vendar je bilo ljudstva od vseh strani toliko, da je bil najmanjši kotic v cerkvi napolnjen. 22 gg. duhovnih sobratov je prisostvovalo ti izvanredni in redki slavnosti. Daj Bog biserniku, da bi še zapel demantno sv. mašo tako krasno in milobno, kakor je biserno! — Dne 4. avgusta je divjalo po Kozjem in kozjanskem okraju hudourje s strašnim gromenjem, bliskom in točo. Pridrivilo je od severne strani ob 3. uri popoldan. Toča je po nekaterih krajih kar pobelila. Pa kaj pravim, toča, celi kosci ledu so padali, ki so povzročili veliko škodo. Hvala Bogu, da ni dolgo padala, drugače bi bilo vse drobno.

Narodno gospodarstvo.

„Živinoreja in mlekarstvo.“ Navodilo združnikom slovenskih mlekar. Spisal Anton Pevc, mlekarški izvedenec. Ličua knjizica, izvirna po svoji vsebini in po svoji obliki in okrašena z mnogimi slikami, bode dobro došla vsem kmetovalcem. Ni že v nji ono dolgočasno raslaganje enoinistega predmeta, ki napolnjuje enolično cele strani in vtudi bralca že pri samem pregledu. Zbrano je v nji vse, kar mora vedeti napredni živinorejec, ki se peča z mlekarstvom, a zbrano je le jedro vsake stvari, ki je vedno primerno pojasnjenjo z lepo sličico ali kratko praktično tabelo. Osebito nas zanima v nji sliki modernega hleva, holandski in danski sistem. Tabela o kemični sestavi in vrednosti posameznih živil krmljenih v praktični živinoreji, ki izide v tej knjizici prvokrat v slovenskem jeziku, je prav razvidna in originalno sestavljena, tako da je vsakdo primoran jo prečitati vseskozi. Tabeli sledi pojasnilo, kako žival hrani v splošnem, in nekaj praktičnih vzgledov krmjenja govede in prašičev. V tretjem odstavku „o molži in ravnanjem z mlekom“ nam pisatelj predočuje pravila in pomen čiste molže in vzroke, da se mleko kvari. Omejamemo tudi res praktične vzgleda o kmetijskem knjigovodstvu. Zaključnje pa pisatelj z „Dobrими nasveti“, ki sami mnogo več povedo, vsaj pri prostemu kmetiču, nego vsaka obširna in učena knjiga. O priločnosti te knjizice se bode vsakdo sam najbolje prepričal; ni je nam treba naprej hvaliti. — Dobiva se v Dragotin Hribarjevi knjigarini v Ljubljani. Cena knjigi je 1 krona, s poštno 10 vinarjev več. Pri naročbi na 100 izvodov se jih dobi 10 po vrhu.

Savinjski hmeljarji. Hmeljarji na Češkem so začeli zahtevati, naj se na kmetijskih šolah poučuje o hmeljarstvu, oziroma da se preustrojijo gospodarske šole za hmeljarske šole.

Poljedelske zadruge v Srbiji leta 1905. Števila poljedelskih zadrug v Srbiji je zelo narastlo tekom zadnjega leta. 65 zadrug je več in njihovo število koncem leta 1905 znaša 562. 468 zadrug si je omislilo svoja izvestja. Teh 468 zadrug šteje 22.709 zadrugarjev, med katerimi je pravih poljedelcev 21.176. Skupni imetek vseh zadrug znaša 1.4 milijona dinarjev, t. j. 300 tisoč dinarjev več kot l. 1904. Največji del tega imetka znašajo uloge stalne hranilnice — namreč 831.983 dinarjev. Vsak zadrugar je dolžan plačevati mesečno v to hranilnico po en dinar tako dolgo, dokler vložena svota ne doseže že v naprej določene višine. Ta denar služi zadrugarjem kot podlaga za dobivanje posojil, a se jim vrača, če kdo izstopi, ali se izplača po smrti vsakega zadrugarja njegovi obitelji. Skupna svota hranilničnih vlog znaša 289.036 dinarjev. Rezervni fond 91.100 dinarjev. Tekom leta je izdala zadruga 16.609 posojil v skupnem znesku 1,276 858.

Drobtinice.

d **Rajni papež Leon XIII.** je imel jako fin humor. Nekoč je prišel k njemu slikar in mu poklonil sliko, ki je predstavljala papeža. Slika je bila slaba, papeža je bilo komaj spoznati. Slikar je prosil sv. očeta, naj pod sliko napravi lastnoročni podpis in zapiše kak svetopisemski rek. Papež si je dolgo ogledoval sliko, se fino nasmehnil, potem podpisal in zapisal pod sliko znani rek Jezusov, ki ga je ta izrekel, ko je po svoji smrti stopil pred prestrašene učence: „Ne bojte se, to sem jaz.“

d **Prizor v železničnem vozu.** V vozu drugega razreda sta se peljala gospod in gospa. Gospod je precej časa skušal z neznano gospo pričeti razgovor. Gospa mu je res nekaj časa odgovarjala, a prav na kratko, končno pa je umolknila. Umolknil je tudi gospod, stisnil se v kot in si našgal cigaro. Gospa dobro vedoč, da se sme v drugem razredu kaditi le z dovoljenjem sopotnikov, je z zaničljivim

glasom dejala gospodu: „Vi pač ne poznate različka med posameznimi razredi.“ „O da, milostljiva“, se odreže gospod. „V prvem razredu so potniki surovi s sprevodnikom; v tjetjem je sprevodnik surov s potniki; v drugem so pa potniki surovi drug z drugim.“

d Počitnice vladarjev. Tudi vladarji imajo v poletnih časih svoje počitnice. Naš vladar, kakor znano, prebije najrajši v Ištu, nemški cesar Viljem potuje po morju najrajše ob skandinavskem zahodnem obrežju. Angleški kralj Edvard, ki je zelo debel, obiskuje že leta Marijine Toplice. Italijski kralj Viktor Emanuel prebije počitnice v gradu Racconigi. Belgijski kralj Leopold počiva v Ostende. Portugalski kralj Karlos bi tudi rad prišel v Marijine Toplice, a se boji Portugalcev, ki so že zabavljali, da preveč zapravljaja po tujih toplicah in zato je rajši v domačih toplicah Pedras Salgados. Španski kralj je pa potoval letos na ljubo svoji mladi kraljici na Angleško. Ruski car pa nima nobenih počitnic, ker mu jih ne privošči revolucija.

d Milo zopet podraženo. Tovarnarji mila bodo zopet podražili milo. V tem letu so že trikrat po eno krono zvišali ceno, sedaj pa zopet za 2 K, tako da se je v tem letu zvišala cena za 5 kron pri 100 kg. Govori se, da bo postalo milo še dražje.

d Zelo praktična hranilnica. Živel je dragonar, ki je spravljal ves denar v sabljino nožnico. Opazil ga je tovariš in vprašal, zakaj to dela. „Vidiš“, mu je odgovoril prebrisanec, „ta nožnica je moj najboljši „šparovček“. Če me pride kak upnik terjati, mu odgovorim: „Priatelj, prosim, malo potrpi, dobiš takoj“ in primem za sabljin roč, da bi jo izvlekel, pa — upnika že ni in marsikdo se tako prestraši, da me ne upa potem nič več terjati.“

d Mož z dvema sreema in tremi nogami Georg Lippert, ki ga je vodil seboj cirkus Barnum in Bailey, je umrl. Njegovo desno srce je prenehalo stiritinajst dni prej biti kakor levo. No, 24. julija je prenehalo tudi levo in Lippert je bil mrtev. Vzrok je sušica.

d Svetovna vojska. Zvezdoslovci „prerokujejo“ iz zvezd, da bo leta 1908 velika svetovna vojska. Pričela bo marca in v aprilu bo divjala najhujše. Zahtevala bo tisoče in tisoče žrtev, nikjer ne bo takrat zemljan varen. Tudi potres bo takrat, ampak po vseh teh nesrečah bo sijalo ljudem milnejše solnce. Iztrevzli se bodo, njihovo postopanje bo plemenito, življenje se bo zjasnilo. — Mi bomo najbrž še par let živeli in zato se bomo imeli priliko prepričati, v koliko bo to prerokovanje resnično.

Najnovejše novice.

Nova maša v Ribnici na Pohorju č. g. P. Jožef Pivec bo dne 19. t. m.; pridigal bo č. g. Franc Hrastelj, nadžupnik in dekan v Konjicah. Skofijski cerkveni zbor se obhaja ta teden v Mariboru. Navzočih je 210 duhovnikov.

Obsojen c. kr. adjunkt. C. kr. adjunkt v Sevnici je bil zaradi kalenja ponočnega miru obsojen na 20 K globe. Kalil je mir isto noč, ko so se dogajali izgredi zaradi spreveda nemških otrok po trgu.

V občini Grušovje so občinske volitve dobro končane. Županom je izvoljen vrl narodnjak Anton Pučnik, kmet na Dobrovi.

Poročil se je okrajni glavlar slovenjgriški g. baron Müller za gđe. Madeleine Pierré.

Kebelj. Od 16. avgusta naprej nam bo prinesel poštni pot vsak dan pošto.

Posebni vlak na kat. shod v Ljubljano vozi v nedeljo 26. avgusta t. l. ob 4. uri zjutraj iz Maribora in pride v Ljubljano ob 7 h 9 m. Natančni vozni red za vsako postajo se bode udeležencem poslal z voznim listkom. Cene v Ljubljano, Otoče in nazaj so: Iz Maribora 10 20 K, Hoče 10 K, Fram 9 60 K, Pragersko 9 20 K, Slov. Bistrica 8 80 K, Poljčane 8 60 K, Ponikva 8 K, Grobelno 7 20 K, Št. Jurij 7 20 K, Štore 6 50 K, Celje 6 50 Laško 6 20 K, Rimske toplice 6 20 K, Zidan most 5 K, Hrastnik 5 K, Trbovlje 5 K. V torek 28. avgusta t. l. ob 4 h 20 m zjutraj vozi posebni vlak iz Ljubljane v Postojno, da si udeleženci kat. shoda lahko ugledajo Postojnsko jamo. Iz Postojne nazaj vozi ob 9 h 18 m predpoldan in pride v Ljubljano ob 10 h 40 m predpoldan. Voznina iz Ljubljane v Postojno in nazaj znaša III. razred 3 20 K in II. razred 5 K. Vozni listki za vožnjo v Ljubljano in Otoče, kakor tudi za izlet v Postojno se dobijo edinole pri župniku Martinu Medved, pošta Laporje. Da bo mogoče posebna vlaka prirediti, je potrebno da se vsaj 450 udeležencev oglasi in tudi voznino vplača

do 17. avg. t. l. župniku M. Medved v Laporju in sicer za oba vlaka. Kdor želi videti Postojnsko jamo, naj še dodane 3 20 K. Prosim č. g. duhovnike da razglasijo cene in dobrohotne prevzamejo naročevanje listkov. — Oglasi brez vpslane voznine se ne upoštevajo. Ako se do 17. avg. t. l. ne oglasi 450 udeležencev, ne bo vozil posebni vlak in vplačana voznina se bo vrnila.

Društvena naznanila.

Kat. del. društvo v Mariboru priredi dne 12. t. m. v gostilni „Zur Taferne“ veliko veselico. Začetek je ob 8. uri popoldne.

Bralno društvo „Eдинost“, pri Sv. Juriju v Slov. gor. priredi dne 12. avgusta 1906 slavnost mladeniške zveze z zanimivim sporedom: s petjem, z govori mladeničev, z igro „Kmet Herod“ in s tombolo. Obiščite nas, prijatelji mladeniškega napredka, v velikem številu! Zabava bo koristna, prijetna. Veselica se vrši ob vsakem vremenu!

Bralno društvo pri Sv. Marku niže Ptuja priredi v nedeljo 19. t. m. po večernih vrtno zabavo s petjem, godbo in šaljivimi nastopi. Prvič se pokaže ob tej priliki mlad tamburaški zbor markovskih fantov.

Bralno društvo v Zavrču priredi dne 12. t. m. veselico v Dubravi pri gosp. Miheliču. Vspored: 1. Predstava Sv. Neža. 2. Srečolov, petje in prosta zabava. Začetek ob 4. uri popoldan. Vstopnina: stojišče 20 v, sedež 40 v. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. Vsi prijatelji izobrazbe in somišljeniki se uljudno vabijo.

Slovenjgradec. Naša čitalnica priredi dne 19. avgusta popoldan v Narodnem domu veliko pevsko veselico. Nastopil bo pod spretnim vodstvom g. kaplana Ocvirka moški in mešani zbor našega okraja, a svirala bode slavnoznanca Šoštanjca narodna godba. — Upamo, da bode poset tako sijajen, kakor je bil lani pri otvoritveni slovesnosti čitalnice.

V Št. Ilju pri Velenju vrši se 12. t. m. ob 8. uri popoldan veselica šolske mladine s petjem, deklamacijami in igro „Mladi tat“, in sicer na vrtnih prostorih g. Ivana Kranjca. Prijatelji mladine se uljudno vabijo, da se v obilnem številu udeležijo.

Velenjski Slovenci prirede na praznik Marijinega vnebovhoda v sredo dne 15. avgusta v gostilniških prostorih g. Ježovnika veliko ljudsko veselico v prid družbe sv. Cirila in Metoda s prijaznim sodelovanjem narodne godbe in čitalniškega pevskega zbora v Šoštanju ter dijaškega tamburaškega zbora. Ob isti priliki se predstavi svojim volilcem drž. posl. deželnoosodni nadsvetnik g. dr. F. Voušek. Vspored: 1. Pozdrav; 2. o volilni reformi z ozirrom na Slovence. Govori dr. posl. g. dr. Fr. Voušek. 3. Koncert. 4. Ljudska veselica: srečolov, šaljiva pošta, vinska klet „pri rujni kapljici“, Turška kavarna itd. Vstopnina za osebo 40 v. Začetek ob pol 4. uri popoldne. Z ozirrom na dobrodelni namen se preplačila hvaležno sprejemajo. Slavnost se vrši pri vsakem vremenu.

Prostovoljna požarna bramba v Mozirju bode imela dne 8. septembra t. l. slovesnost blagoslovljanja družstvene zastave. Bratska društva se uljudno opozorijo, naj ne prirejajo na ta dan veselice.

Otvoritev koč na „Kamniškem sedlu“. Kamniška podružnica Slov. planin. društva otvori v nedeljo dne 12. avg. t. l. koč na Kamniškem sedlu (1879 m). Pot do koč je iz Kamnika, kakor tudi iz Logarjeve doline čez Okrešelj udobno popravljena. — Planinci in planinski prijatelji dobro došli!

O.—

Sv. Jurij ob Ščavniol. (Nadaljevanje.) — Za „Družbo sv. Cirila in Metoda“ so darovali kot donesek za gornjeradgonsko podružnico za upravo leto 1905: Seliščič: Jakob Topolnik 80 v, Jozefa Jaušovec 20 v, Anton Gomzi 80 v, Anton Lasbacher 1 K, Anton Kupljen 80 v, Marija Vrbnjak 40 v, Jozefa Lukovnjak 20 v, Jozefa Lapi 20 v, Ana Cvetko 40 v, Franc Kolar 20 v, Franc Kovačič 10 v, Tomaž Rantaša 1 K, Plohl Ana 34 v, Vrzel Marija 60 v, Gajšar Ana 20 v, Čagran Alojzija 20 v, Jakob Kupljen 40 v, Postrušnik 20 v, Jožef Zmavc 24 v, Ivana Tišlar 80 v, Marija Filipič 40 v, Neža Gomzi 20 v, Terezija Križan 20 v, Frana Šafarič 1 K, Anton Vrbnjak 40 v, Valentin Kocbek 20 v, Franc Erjavc 10 v, N. N. 2 K, Josipina Slana 10 v, Trezika Polanič 10 v, Martin Stajniko 10 v, Josip Farkaš 40 v, Poljanč Vekoslava 20 v, Štubec Josipina 20 v, Josip Gala 20 v, Anprej Horvatič 10 v, Marija Kosi 20 v, Ignacij Zamuda 20 v, Janko Slavič 10 v, Josip Kosi 10 v, Vekoslav Štubec 10 v, skupaj 10 28 K, 4 40 K, 14 68 K nabirala Marija Topolnik. — Okoslavci: Franc in Anton Hole po 40 v, Martin Jaušovec 20 v, Andraž Jurkovič 40 v, Anton Fras 20 v, Franc Šragl 30 v, I. Kozar 60 v, I. Kozar 80 v, Katarina Vaupotič 80 v, Marija Fras 10 v, Anton Kegl 10 v, Anton Flašinger 10 v, Terezija Kirbos 10 v, Anton Klemenčič 10 v, Franc Zemljič 10, Jakob Pekoja 10 v, Jožef Jurkovič 10 v, Anton Budja 40, Matjaž Rakuša 20 v, Matjaž Hrašovec 20 v, Andrej Beljak 20 v, Marija Antonič 40 v, Janez Ketiš 20 v, Franc Rihtarič 40 v, Simon Draž 40 v, Jakob Roškar 20 v, Ivan Korošec 20 v, Martin Rantaša 80 v, Anika Fras 20 v, skupaj 8 K; nabirala Trezika Holc. — Čakova: Ana Belec 2 K, Jožef Korošec 80 v, Jakob Trstenjak 40 v, Marija Križan 80 v, Jožef Slana 80, Josipina Slana 80 v, Micika Rantaša 40 v, Alojzija Jurjovič 40 v, skupaj 4 90 K; nabirala Josipina Slana. — Biserjane: biserjanska mladina kot preostanek od darov za sv. mašo 1 60 K, Lubec Marija 20 v, Lovrenc Košar 1 K, Alojz Čagran 1 K, Franciška Čagran 60 v, Marija Brumen 40 v, Avgust Žager 1 K, Jozefa Cvetko 70 v, Ivan Korošec 20 v, Anton Santl 1 K, Franciška Santl 40 v, Marija Korošec 1 K, Karol Kreft 60 v, Ivana Fras 1 K, skupaj 10 70 K; nabirala Micika Čagran. — Rožički vrh: Anton Meglič 1 K, Ivan Zmavc 30 v, Marija Zadravec 80 v, Katarina Šumak 20 v, Tomaž Budja 30 v, Lovrenc Vamberger 20 v, Alojz Petek 20 v, Jožef Peter 10 v, Jakob Belak 20 v, Ivan Mir 80 v, Anton Žinkovič 20 v, Marija Šeruga 20 v, Barbara Jaušovec 20 v, Franc Šafarič 20 v, Tomaž Pelc 20 v, Marija Breznik 40 v, Alojz Senjur 20 v, Simon Herman 20 v, Anton Žilek 10 v, Franca Zrnc 20 v, Anton Klemenčič 20 v, Marija Lah 10 v, Martin Polak 20 v, Rozalija Čagran 10 v, Terezija Strajnsak 20 v, Antonija Kolarč 12 v, Alojzija Omulec 10 v, Anton Južnjak 10 v, Jozefa Jaušovec 20 v, Ivana Lapi 80 v, Franc Fras 10 v, Ivanka Klemenčič 40 v, Franc Himel-

rajh 20 v, Franc Grmič 20 v, Ivan Divjak 20 v, Cvetko 10 v, Ignac Pongel 20 v, Meglič Marija 80 v, skupaj 8 22 K; nabirala Marija Meglič.

Za družbo sv. Cirila in Metoda. Na vizitaciji pri Mali Nedelji so darovali pred. g. dekan Jurkovič 4 K, č. g. Kunce, župnik 2 K, č. g. Petek, kaplan 1 K, g. Cvahte, nadučitelj 1 K.

Moška podružnica sv. Cirila in Metoda pri Sv. Jurju ob juž. žel. uposlala je 150 K kot čisti dohodek od svoje veselice glavni družbi v Ljubljano.

Listnica uredništva.

G. Franc Žižek pri Sv. Ani na Krembergu: Radevolje potrdimo, da Vi niste dopisnik člankov o mladeniškem shodu niti niste ž njimi v kakšni zvezi! — Iz Šaleške doline, Sv. Magdalena v Mariboru, Trbovlje, Gradec: Za to številko prepozno, vse kar bo porabno, prihodajč.

Zahvala.

Ker se mi vsled preobilnega števila došlih čestitk povodom mojega bisernege jubileja ni mogoče vsakemu posebej zahvaliti, zahvaljujem se na ta način vsem, ki so mi ali brzojavno ali pismeno čestitali in ključem: Dobrotljivi Bog Vam tisočero povrni!

Janez Bosina, biseromašnik.

Tržne cene

v Mariboru od 28. julija do 4. avgusta 1906.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		15	60	—	—
rž		15	80	—	—
ječmen		14	20	—	—
ovca		17	—	—	—
koruza		16	40	—	—
proso		18	—	—	—
ajda		16	—	—	—
seno		4	80	—	—
slama		6	—	—	—
	1 kg				
fižola		—	80	—	—
grah		—	53	—	—
leča		—	88	—	—
krompir		—	6	—	—
sir		—	40	—	—
surovo maslo		2	40	—	—
maslo		2	60	—	—
ipeh, svež		1	50	—	—
zelje, kislo		—	—	—	—
repa, kisla		—	—	—	—
	1 lit.				
mleko		—	20	—	—
smetana, sladka		—	72	—	—
„ „ „ „ kislja		—	80	—	—
	100 glav				
zelje		—	—	—	—
	1 kom.				
jajce		—	7	—	—

Slovenske gospodinje!
Kupujte in zahtevajte povsod odločno
pralno milo
ki se prodaja v korist družbe sv. Cirila in Metoda!

Vrli Slovenci!
Na vsako pismo, ki je pišete svojim prijateljem, prijateljicam i. t. d. prilepite vedno
narodni kolek
v korist dični, naše podpore prepotrebni družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Loterijske številke.
Dne 28. julija.

Gradec	50,	54,	19,	26,	18.
Dunaj	66,	51,	60,	57,	35.

Vsaka beseda stane 2 v.
Najmanjša objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda stane 2 v.
Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se sprejemajo samo proti predplačilu. Pri vprašanjih na upravništvo se mora pridjati znamka za odgovor.

Krojaški pomočnik se takoj sprejme. Taki, kateri se je ravnokar izučil, ima prednost. Roman Pušnjak, krojaški mojster, Sv. Lovrenc nad Mariborom.

Dva viničarja, vsak z najmanj štirimi delavskimi močmi, ki se razumejo na ameriški trto, pridni io voljni se sprejmejo proti dobri plači. R. Flick, Fram. 495 2

Gostilna v najem. Boljša gostilna v prijaznem kraju v Savinjski dolini, eno minuto od železniške postaje, da se pod ugodnimi pogoji v najem. Več pove upravništvo. 499 2

Učenec boljše zadržanja z dobrimi spričevali se sprejme v trgovini z mešanim blagom F. Kodrič, Fram. 490 2

Novozidana hiša z pribl. dva orala zemlje v Sp. Pobrežju pri Mariboru se po ceni prodaja. Vpraša se v Spod. Pobrežju 55. 2

Prav lepo posestvo, meri 12 oralov, najbolj rodovitnih njiv, travnikov s sladko krmo, sadonosnik, vinograd in gozd, vse blizu hiše, ki je lepo zidana, z opeko krita in na čednem, prijetnem kraju; hiša ima tri lepe sobe, kuhinjo, čumato in klet. Gospodarsko poslopje s hlevom za 8 glav živine, ker veliko krme zraste, svinjak, škedenj i. t. d. Posestvo je blizu postaje in posebno pripravno za mlekarstvo. Cena je 6200 gld. Hranilnice ostane 3000 gld. Več pove Franc Podlipnik, Maribor, Tezno št. 42. 479 3

Veliko lepo posestvo eno uro hoda od Maribora, pri dobri cesti, meri 90 oralov, večina travniki s samo sladko krmo, gozdi, njive, sadonosnik in vinograd. Hiša je prav lepo zidana, z opeko krita, kakor mala graščina, ima 3 salone, 4 sobe, kuhinjo, predsoho, 8 kleti, 2 preši, v kleti je 12 polovnjakov jabolčnice, 7 polovnjakov vina, veliko vinjske posede. Gospodarsko poslopje je lepo, veliko s 4 volji, 7 krav, 1 tele, 2 konja, 1 koleselj, 1 lovski voz, 4 vozovi, 4 plugi, mlatilnica in slamorenica, vodna samosesalka (selbsttätige Wasserpumpe) 1000 centov sena, vse gospodarsko orodje in vsi letošnji pridelki, se takoj prostovoljno prodaja. Cena 43.000 gld. Hranilnice ostane 17.000 gld. Premičnine s pridelki so same čez deset tisoč gold. v vrednosti. To posestvo je za veliko mlekarstvo ali živinorejca posebno pripravno. Kdor hoče kupiti, naj se hitro zgleda pri Francu Podlipnik, Tezno št. 42, Maribor. 480 3

Mala hiša s stavbiščem, 8 sobe 8 kuhinje, lep vrt z brajdami, se zaradi odpotovanja takoj prodaja. Blumen-gasse 10, Maribor.

Kupim malo posestvo na deželni pod pogojem, da plačnem na leto peti del kupnine. Naznanila z natančnim popisom posestva sprejema „K. Postlagernd Kray A. 73 Rheinland.“ 473 4

Novozidana hiša, 7 sob, 6 kuhinj, lep vrt, sposobna za pekarijo, se prodaja za 6500 gld., 3000 lahko ostane. Vpraša se v Mariboru, Seitzerhofgasse 3 v trgovini. 473 3

Pritilčna hiša s pekarijo, 2 trgovini, 4 stanovanja, hlevi, še davka prosta, na lepem mestu v Mariboru se prodaja za 25.000 kron. Izplačati je po dogovoru. Pojasnila daje hišnik v Bürgerstrasse 2. 474 3

Cerkvenik in organist sprejme se v Javorju pošta Črna, Koroška. Plača večinoma v kolekturi. Rokodelci imajo prednost. 1

Mladenič pošten in lepega treznega obnašanja, želi pri kakem župniku kot cerkvenik službo nastopiti in je že vajen takega dela. Naslov pri upravništvu. 470 1

Za krojače in šivilje priporočam vzorce (Schnittmuster) za razne obleke po nizkih cenah. Pojasnila daje pisмено ali ustmeno Ivan Keček, krojaški mojster. Senik. P. Sv. Tomaž pri Ormožu. 9

Dva učenca, veščta obeh deželnih jezikov, se sprejmeta takoj v trgovino z manufakturnim blagom M. E. Šepeca v Mariboru, Grajski trg 2. 457 2

Učenec za železnino in špecerijo se sprejme takoj pri g. Jos. Prstec v Mariboru, Tržaška ulica. 466 2

Krčma se da v najem pol ure od farne cerkve s točenjem vina in žganja pod zelo ugodnim pogojem. Najemnik tudi lahko nekaj zemljišča vzame. Kje pove upr. lista. 457 2

Prodajalka, izvežbana v špecerijski trgovini, se sprejme takoj proti mesečni plači 24-30 K in dobri hrani ali po procentih pri G. Hinko Dobnik v Zrečah pri Konjicah. 460 3

Staro železo, baker, mesink, svinec, cin, cink kupuje po najboljši ceni Alojzij Riegler, ključavničarski mojster, Maribor, Flössergasse št. 6. 309 1-15

Vsake vrste debila od 4 metre dolžine kupim za najvišjo ceno na mestu lesnega skladišča ali kolodvora v Mariboru. Na to opozarjam posestnike, ki ne morejo dobiti daljših debel iz svojih gozdov. Janez Špes, lastnik žage, Maribor. 1-10

Vodja žage (vicianska žaga na par) se takoj sprejme. Pojasnila daje Hinko Schwarz, lesna tovarna v Križevcu na Hrvaškem. 486 2

Štampilje iz kavčuka, modele za predtiskarije, izdeluje po ceni Karol Karner, zlatar in graver v Mariboru, gosposka ulica št. 15. 757 45-43

Novozidana hiša s tremi sobami, dvema kuhinjama, svinjskimi hlevi, lep vrt in pol orala polja, je pod zelo ugodnimi pogoji na prodaj št. 252 v Gor. Pobrežju pri Mariboru. [415 1

Gostilna z lepo hišo, popolno koncesijo, poštno nabiralnico, tik glavne ceste, na lepem prostoru v veliki občini z dobrim prometom; hiša ima štiri sobe, štadilnik ter lepo klet in lep prostor za trgovino, svinjaki in živinjski hlevi, zraven je vrt s studencem, zemljišča je okoli 8 orala, velika njiva in travnik, se po ceni prodaja. Kje, pove Jožef Verdnik v Slov. Bistrici. 447 3

Lepo posestvo, zidana nova hiša z 2 sobami, 1 kuhinja, lepa klet in celo gospodarsko poslopje se po zelo nizki ceni prodaja. Vse skupaj 9 oralov zemlje. Zraven hiše lep vinograd, sadonosnik in polje. Več se izve pri gosp. Fr. Hojnik v Zgor. Hočah. 444 2

100 zabojev, v katerih je bilo manufakturno blago, prodaja po ceni Karol Worsche, Maribor, gosposka ulica 10. 488 3

Mož s tremi delavskimi moči želi prevzeti viničarijo pri kakem duhovniku, kjer bi bil samo vinograd in sadonosnik oskrbovati. Razume tudi celo ameriško delo. Naslov v upr. 487 2

10 odstotkov popusta dovolni na naročila s Štajerskega in Kranjskega v korist dijaški kuhinji v Mariboru oziroma v Ljubljani „Delavaica umetnih cerkvenih del Konrad Skaza, St. Ulrich-Gröden, Tirol“. Ceniki, fotografije, načrti in spričevala se pošljejo na zahtevo s povratno pošto. 481 10

Mlinar iz poštene hiše želi na navaden mlin priti. Naslov se izve pri upravništvu. 485 2

Izjava.

Podpisana obžaluje vse razžaljive besede, katere sem govorila meseca julija t. l. proti g. Ani Mlinarič, kuharici v Zanierjevi gostilni, in sem ji hvaležna, da je od tožbe odstopila.
Ana Stergar,
žena gozdnega čuvaja v Lučah.

Vsaka slovenska gospodinja rabi samo slovensko cikorijo v korist družbe sv. Cirila in Metoda, katero izdeluje in prodaja „Prva jugoslovanska tovarna za kavine surogate v Ljubljani“.

Peter Jagodič

pozlatarski in slikarski mojster v Celju, Gosposke ulice št. 4
ponižno priporoča vsem častitim župnijskim predstojništvom in duhovščini kakor tudi občinskim uradom svojo
prvo slovensko umetno delavnico v Sp. Stajerju
in zelo bogato zalogo cerkvene in hišne umetnosti, altarje, prižnice, tabernakelne, božjih podob (kipov), svetnikov, slik, od najmanjših do največjih, od 25 v do 200 K. Okvirje po najnižji ceni, kakor tudi križce.
Ponovljenje in predelovanje starih altarjev itd. umetno in znano zmožno po nizkih cenah. — Proračuni in načrti zastonj
Za mnogobrojna naročila se priporoča

P. Jagodič.

Bazglas.

489 1

V Št. Jurju ob juž. žel. vršili se bodo razun navadnih živinskih sejmov

trije novi živinski sejmi

in sicer

12. avgusta, 19. novembra, 10. decembra.

Kadar pride sejem na nedeljo ali praznik, preloži se tisti na prihodnji delavnik.

Prvi sejem se bo vršil torej 13. avgusta t. l. na navadnem sejmšču.

Županstvo okolice Sv. Jurij ob juž. žel.

Za Marijine družbe

je dobila prodajalnica Cirilove tiskarne

krasne svetinje iz aluminija.

Od sedaj lahko vsakdo dobi tukaj tudi vsakovrstne druge svetinje.

Trgovci, gostilničarji, pozor!

Proda se po najnižji ceni radi opustitve podružnice nova in zelo praktična

trgovinska oprava

okoli 400 hl pristnega ljutomerčana in večje partije domačega žganja ter konjaka, mlatilnica z gepeljuom.

Franc Seršen Ljutomer.

Kuverte

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Podobice

male in večje, zobčaste in gladke

dobite prav po ceni

v prodajalni Cirilove tiskarne v Mariboru.

Obhajilne podobice

so v 84 različnih vzorcih na prodaj.

Javno prosim

da se tisti veleč. gosp. duhovnik ali cerkveni predstojnik zgleda, kateremu je letos o veliki moči za božji grob 1 m 20 cm dolgega, v grobu ležečega Kristusa, gosp. Mihael Černejšek, pozlatar v Ptuj, Karčovina, oddal, ker jaz še nisem plačan, akoravno sem že tožil g. Černejška. Korpuz je bil lepo in trpeče za 75 kron izdelan. — Naravnostnih naročil prosim in vsem poštenim Slovincem se priporoča vsikdar udani

Konrad Skaza

umetni atelier za cerkvena dela St. Ulrich v Grödn, Tirolsko.

Svoji k svojim!

Opozarjamo vsakega varčnega rodoljuba na edino hrvatsko varovalno zadrugo

„CROATIA“

pod pokroviteljstvom kralj. glavnega mesta Zagreba

Ista zavaruje na Štajerskem, Kranjskem in Koroškem vse premičnine, živino in pridelke proti ognju po najnižjih cenah.

Vsa pojasnila daje: Glavni zastop „Croatie“ v Mariboru, Koroška cesta št. 9.

Zastopniki se iščejo po vseh večjih krajih Kranjske, Štajerske in Koroške. 51-43

Želodčne kapljice

(z zaščitnim znakom sv. Marka.)

500 let je že stara lekarna, kjer se izdelujejo po preizkušenem zdravniškem navodilu želodčne kapljice (prej Markove kapljice). Te po receptu, ki mi ga je izročil neki zdravnik, prirejene želodčne kapljice so posebno priporočljive za ohranjenje trajnega zdravja, ker je dokazano, da je nervoz-

nost, bledica, pomanjkanje spanja, migrena, glavobol vedno le posledica slabe prebave in vsled tega tudi slabe tvoritve krvi. — Te kapljice učinkujejo posebno ob prehlajenju želodca oslabiljenju želodca, slabi prebavi in s tem spojenim zaprtjem ter pomanjkanju teka.

ZAKONITO ZAJAMČENO.

Izveleček iz prostovoljnih zahvalnic, ki mi dohajajo vsaki dan:

Z Vašimi želodčnimi kapljicami sem zelo zadovoljen, ker so ozdravile mojo hčer od do'goletne bledice. Pošljite mi, prosim za 8 kron še 2 ducata. Velepoštovanjem HENRIK KUBRICHT, krajni sodnik v Radenburgu. — Vaše želodčne kapljice so čudovito pomagale moji soprogi proti bolečini v želodcu. Pošljite mi še 12 steklenic. JOSIP SCHNEIDER, posestnik na Dunaju Wiedner Hauptstr.

Zelodčne kapljice se pošiljajo:

1 ducat (12 steklenic) po 4— K. 3 ducate (36 steklenic) po 11— K.
5 ducatov (60 steklenic) 17— K.

prosto zavoja in poštine, ako se pošlje denar naprej ali po poštne povzetju — Razpošilja samo

GRADSKA LEKARNA, ZAGREB

858 12—20 Trg sv. Marka št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Jožef Kolarič

mizarski mojster, Maribor

Franc Jožefova cesta št. 9 v lastni hiši
absolviran obiskovalec tečaja mojstrov na c. kr. tehničnem obrtnem muzeju na Dunaju,

se priporoča slav. občinstvu in čast. duhovščini v izdelovanje vseh

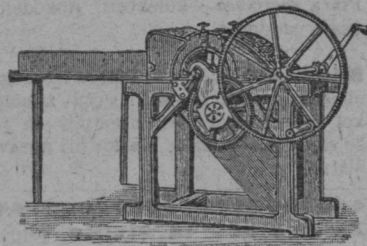
**mizarskih izdelkov za poslopja,
pohištva in oprave za sobe in
prodajalne**

ter vsako delo pri šoli in cerkvi v vseh slogih najfinjšega in pri-
pretega izdelka. — Načrti in proračuni zastoj. 488 1

Tovarniška zaloga

484 6

kmetijskih strojev

Konrad Prosch

v Mariboru,
Viktringhofgasse
priporoča

- svojih nove izboljšane -
gepelje,

mlatinice z najnovejšimi osmi, rezalnice za krmo in repo, trijerje,
sekalnice * Za vse se jamči!
Slovenske cenike na zahtevo zastoj!

Kako deluje Barthelovo poklajno apno?

Dva soseda kupila sta si vsak eno lepo plemeno svinjo, katere sta jima vrgle en in isti dan vsaka 5 lepih prašičkov. Oglejmo si pa, kako so ti prašički nadalje rastle in se redili.

1. Jaka Koblar je čital o uspehih Barthelovega poklajnega apna, a je bil nezaupljiv ter istega ni kupil.

2. Jurij Štepihar je bil pametnejši; naročil si je Barthelovo poklajno apno ter ga je pridelal krmi, najprvo po pol, potem pa celo malo žlico na dan.

3. Brez poklajnega apna so prašički neradi jedli, zaostali so v rasti, dobili so večkrat drisko in čez osem tednov sta mu dva poginila.

4. Pri Juriju je bilo pa ravno nasprotno. Tako lepih prašičkov še ni nikdar imel. In koliko ga je stalo? 4 krone za 10 kg Barthelovega poklajnega apna.

5. Čez devet mesecev je hotel Jaka ostale tri prašiče prodati, a ko je mesar zagledal to suho žival, ni bilo o kupčiji nikakega govora.

6. Ko je pa prišel mesar k Juriju, bila sta zadovoljna oba, mesar z blagom, Štepihar pa s skupičkom.

Nasvet:

Kdor hoče v kratkem imeti debele in velike prašiče, močna žrebeta, zdrava teleta, veliko jajc, sploh večje dohodke od svojih živali, mora rabiti kot primes h krmi

Barthelovo poklajno apno.

5 kg za poiskus proti predplačilu 2 K 40 v franko od vsake pošte, 100 kg. K 24 od Ljubljane in Maribora.

Miha Barthel & drug.

na Dunaju X/3, Siccardsburggasse 44.

Dopisuje se slovensko!

70 10—7

Karol Kocijančič kamnoseški mojster

Maribor, samo Schillerstrasse 25

priporoča svoja

481 1

kamnoseška in podobarska dela

za cerkve in druge stavbe, zidanje žrfi.

Velika zaloga

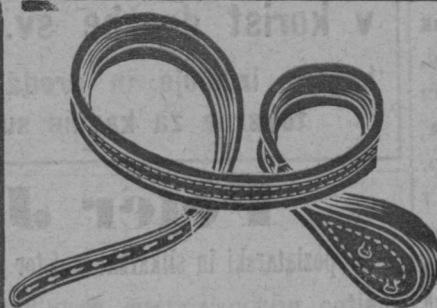
nagrobnih kamenov.

Najnižje cene.

SLOVENC! Zahtevajte vedno in povsod le najboljše

vžigalice

v korist družbe sv. Cirila in Metoda.

Kilne pase

primerne za vsako kilo

z peresom ali brez tega,

:: životne pase ::
(trebušne obeze)

pokončne držaje, podlage za ploske noge, aparate za životna skrivljenja in umetne ude

izdeluje ceno in izvrstno vsled dolgoletne prakse
bandažist 123 9—8

Franc Podgoršek,

Maribor, Burggasse 7.